ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 230 (4480) ВІВТОРОК, 2 ГРУДНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Усі готові до поступок, а компромісу нема

Погоджувальна рада лідерів парламентських фракцій тривала менш як півгодини. Після наради лідер фракції комуністів Петро Симоненко повідомив журналістам: інформація невтішна — на сьогоднішньому пленарному засіданні парламенту заслухають лише виступи від фракцій, а потім буде запропоновано оголосити перерву до четверга 4 грудня. За словами П. Симоненка, таку пропозицію підтримали лідери чотирьох парламентських фракцій — всі, крім комуністів. П. Симоненко також зауважив, що на погоджувальній раді він не отримав відповіді на запитання, чи тривають консультації щодо обрання нового Голови Верховної Ради і чи досягнуто якихось домовленостей. «Відтак говорити про якусь спільну відповідальність, у тому числі і щодо обрання Голови Верховної Ради, не можна», — вважає лідер КПУ.

СТОР. 2

Любов із привілеями, але без ПДЧ

Брюссель покаже Києву обхідний шлях до НАТО?

Сьогодні країни Північноатлантичного альянсу вирішать долю України стосовно питання надання Плану дій щодо членства (ПДЧ). Спеціально для цього в Брюсселі 2—3 грудня відбудеться зустріч міністрів закордонних справ країн—членів НАТО. Європейські експерти упевнені, що перспективи євроатлантичної інтеграції України видаються не надто райдужними, і сумніваються, що Україна одержить ПДЧ. Українські аналітики з ними згодні. І навіть найбільші оптимісти, котрі сидять у секретаріаті Президента і як заклинання твердили про ПДЧ у грудні, вже змирилися. На Банковій не роблять трагедії з того, що нам відмовлять у Плані дій щодо членства в НАТО. Адже за океаном натякнули, що Києву в Брюсселі запропонують щось інше. Скажімо, підписання «певного привілейованого договору», що передбачає модель розширеного співробітництва з альянсом.

СТОР. 7

ПЕРСПЕКТИВИ ГРУДНЯ

Їздити дорого, їсти — недешево. На черзі — стрибок комунальних тарифів

1 грудня принесло неприємні, але цілком прогнозовані «сюрпризи». Передовсім за рішенням НКРЄ зросли ціни на газ для побутових користувачів. 25 жовтня Національна комісія на виконання рішення РНБО про протидію світовій фінансовій кризі вирішила підвищити тарифи на газ для населення на 35 відсотків. Тарифи планують поетапно довести до рівня економічно обгрунтованих. Тож нинішнє подорожчання — далеко не останнє. На думку експертів, нові ціни на газ невблаганно наблизять перспективу зростання комунальних тарифів. А отже, якщо не до Нового року, то одразу після свят місцева влада буде змушена піти на цей непопулярний крок, — упевнений експерт Міжнародного центру перспективних досліджень Олександр Жолудь.

СТОР. 6

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Валерій КАМЧАТНИЙ: «Кишинівський саміт Парламентського виміру Центральноєвропейської ініціативи наблизив Україну до ЄС»

У столиці Республіки Молдова м. Кишиневі відбулося щорічне засідання Парламентської асамблеї Центральноєвропейської ініціативи. З цього приводу голова Постійної делегації Верховної Ради України в Парламентському вимірі Центральноєвропейської ініціативи, народний депутат України Валерій Камчатний дав інтерв'ю «Голосу України».

СТОР. 4

КОРОТКО

- Перемогу на парламентських виборах, що відбулися в Румунії, здобула опозиційна Соціал-демократична партія.
- На Закарпатті з початку року створено чотири дитячі будинки сімейного типу та дев'ять прийомних сімей.
- У Харкові міністр оборони Юрій Єхануров відкрив Центр підготовки сержантів Збройних Сил України.
- У Києві на добродійному аукціоні зібрано майже 600 тис. дол. для надання допомоги ВІЛ-позитивним дітям.

(За повідомленнями Укрінформу).

НАМ ПИШУТЬ

Якби я був депутатом...

...наполягав би на направленні не семи, а сімнадцяти мільярдів гривень на ліквідації повені на Закарпатті та щоб поглибити й очистити річки, укріпити і побудувати нові греблі.

Віктор ПАНКЄЄВ.

В. Знам'янка Запорізької області.

ФОТОФАКТ

Двоє друзів, аспірантка філологічного факультету Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка Надія Барабаш і студент фізико-математичного факультету цього самого вузу Олександр Буркун частенько обмінюються новинами, черпаючи їх із різних видань: Надія з тижневика «Мир ТВ», а Сашко — з парламентської газети «Голос України» .

Фото Петра МЕЛЬНИКА.

У ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЯХ

На посаду глави парламенту висуватимуть Івана Плюща

Фракція «Наша Україна — Народна самооборона» висуне кандидатуру Івана Плюща на посаду Голови Верховної Ради. Про це повідомив депутат від «НУ—НС» Олександр Омельченко після зустрічі Президента Віктора Ющенка з депутатами-«нунсівцями».

Кандидатуру Плюща, за словами О. Омельченка, підтримала більшість депутатів фракції, а також глава держави.

ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Президент очолив «Нашу Україну»

Президент Віктор Ющенко очолив партію «Народний союз «Наша Україна». За це рішення одностайно проголосували делегати VI з'їзду партії, який проходив у Києві в закритому режимі минулої суботи.

Глава держави, цитує його прес-служба, наголосив, що сьогодні всі дії влади мають бути спрямовані на подолання економічної кризи. Це вимагає оперативного впровадження дієвих механізмів, передусім законодавчих. Тож Віктор Ющенко наголосив на необхідності відновлення дієздатності Верховної Ради і обрання її голови. Президент вважає, що першочерговим питанням роботи парламенту у грудні мають бути антикризові заходи.

Він також зазначив, що в умовах економічної кризи уряд повинен припинити популізм, який і став однією із причин кризи в Україні. «Коли на початку року формується популістична політика без узгодження з бюджетом, у другому півріччі ми пожинаємо плоди», — сказав він. За словами Віктора Ющенка, «пом'якшити удари кризи можна, проводячи здорову економічну політику». «Я не переконаний, що сьогоднішній уряд готовий це зробити», — сказав Віктор Ющенко.

Говорячи про діяльність фракції «НУ—НС» у Верховній Раді, Президент закликав «Нашу Україну» реагувати на випадки, коли народні депутати не дотримуються політичної позиції, визначеної керівними органами. «Фракція повинна бути більш дисциплінованою і консолідованою», — наголосив В. Ющенко. Віктор Ющенко закликав членів «НУ—НС» до консолідованої роботи у непростий для країни час.

Водночас народний депутат від фракції «НУ—НС» Ксенія Ляпіна зазначила, що В. Кириленко залишиться керівником їхньої фракції. А глава держави, за її словами, може очолити список кандидатів у депутати від партії «Наша Україна» у разі проведення позачергових парламентських виборів.

Усі готові до поступок, а компромісу нема

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Чи домовляться політичні сили, представлені у Верховній Раді, стосовно кандидатури нового глави парламенту, залишається головною інтригою і нинішнього пленарного тижня.

Більш як тижнева перерва, котру було дано фракціям для перемовин і домовленостей, поки що жодних результатів не принесла — усі начебто готові до поступок, але ніхто не дає гарантій, що вже на цьому тижні парламент матиме нового голову, а відтак зможе нарешті плідно попрацювати над антикризовими законами та бюджетом.

БЮТ продовжує наполягати на обранні Голови Верховної Ради лише після формування нової парламентської коаліції. Заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко заявив, що більшість лідерів фракцій готові до створення у парламенті «максимально широкого об'єднання» задля виходу України з кризи. Водночас, за його словами, важко прогнозувати, чи таке об'єднання буде формалізоване, тобто утворено як коаліцію, чи це будуть просто публічні домовленості. Таке широке об'єднання, на думку М. Томенка, може нараховувати більш як 300 депутатів і має базуватися на конкретному плані виходу з економічної кризи.

«Це мусить бути конституційне об'єднання, яке зможе оперативно взяти на себе відповідальність за ситуацію в країні», — вважає він. Заступник голови парламенту бачить декілька ймовірних форматів такого об'єднання: або за участі чотирьох з половиною фракцій (зважаючи на рішення з'їзду «Нашої України», в ньому може брати участь лише частина фракції «НУ—НС»), або за участі трьох фракцій — БЮТ, «НУ—НС» і Блоку Литвина. М. Томенко заявив, що навіть готовий поступитися своєю посадою задля утворення більш ширшого об'єднання у Верховній Раді, водночас не виключивши і варіанта, коли таке об'єднання буде створено і без БЮТ. Інформацію про консультації БЮТ із Партією регіонів щодо можливого утворення коаліції бютівці наразі спростовують, стверджуючи, що такі переговори ще й не розпочиналися і можливі лише після того, як буде повністю втрачено шанс для створення «коаліції трьох» — БЮТ, «НУ—НС» і Блоку Литвина.

Регіонали у своїх коментарях наголошують не на імені нового глави парламенту, а на завданнях, з якими вищий законодавчий орган країни має впоратися до нового року. «Треба негайно затвердити зміни до бюджету, ввести у законодавче русло процес підготовки та прийняття бюджету на наступний рік, відкоригувавши валютно-курсову політику, прийняти пакет антикризових законів, щоб запобігти падінню рівня життя», — зазначив Анатолій Кінах.

Юліана ШЕВЧУК.

Посилити роль рад та ліквідувати двовладдя на місцях

Повноваження, завдання і статус органів місцевого самоврядування в контексті підготовки змін до Конституції України обговорили учасники зібрання у Верховній Раді за участю народних депутатів та голів обласних рад. Заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко, відкриваючи нараду, зазначив, що нині систему органів державної влади в регіонах та місцевого самоврядування можна охарактеризувати як «багатовладдя і безвідповідальність».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Голова Комітету з питань правової політики Сергій Міщенко, заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко, секретар Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Сергій Гордієнко.

Так, на всеукраїнському рівні це щонайменше система «тривладдя» у вигляді РНБО, секретаріату Президента та уряду, а на місцевому рівні — «двовладдя» у вигляді місцевих рад та державних адміністрацій. Нині на розгляді у парламенті перебуває низка законопроектів щодо реформування органів державної влади та місцевого самоврядування, а також триває процес підготовки конституційних змін.

За словами М. Томенка, наразі досягнуто певного консенсусу стосовно реформування влади на місцях. Зокрема, якщо проаналізувати всі наявні законопроекти про внесення змін до Конституції, то вони передбачають ліквідацію районних адміністрацій та передачу виконавчої влади на місцях новоствореним виконкомам обласних та районних рад. Також є порозуміння, що регіональні органи влади, які представлятимуть центральну владу на місцевому рівні, будуть органами контролюючого, а не виконавчого характеру. «Або представництва Кабміну, або збережені обласні державні адміністрації, керівництво яких призначатиме Кабмін, здійснюватимуть не виконавчі, а виключно контрольні функції, — зауважив заступник Голови Верховної Ради. — Існує також консенсус щодо терміну діяльності сільських, селищних, міських голів та рад усіх рівнів з чотирьох років до п'яти, враховуючи, що термін повноважень Верховної Ради нині становить п'ять років».

М. Томенко назвав помилковим голосування парламентської коаліції за президентські законопроекти про місцеві адміністрації та місцевого самоврядування у першому читанні, оскільки вони занижують роль місцевих рад. Тому, на його думку, сьогодні правильний алгоритм реформування регіональної влади такий: до ухвалення змін до Конституції не вносити будь-які зміни до законів про місцеве самоврядування та місцеві державні адміністрації. Необхідно спочатку визначити базові принципові положення в Конституції, а вже потім привести у відповідність законодавчу базу.

Голова Комітету Верховної Ради з питань правової політики Сергій Міщенко зауважив, що жоден із нових проектів конституційних змін, про які вже заявляли різні політичні сили, ще не внесено на розгляд парламенту. На розгляді у комітеті перебуває лише законопроект в авторстві Олександра Лавриновича про зміни до закону про Конституційний Суд щодо процедури ухвалення конституційних змін. Водночас у парламенті перебуває низка законопроектів про реформування системи органів державної влади через законодавчі зміни. За словами голови комітету, нараду у Верховній Раді було скликано задля того, щоб почути думку представників регіональної влади, їхнє бачення законопроектів про реформування органів державної влади та самоврядування на місцях, щоб парламент ухвалив таке рішення, яке на сьогодні дійсно потрібне державі. «Але доки не буде консенсусу між політичними силами, жоден законопроект виноситися у сесійну залу не буде, — вважає С. Міщенко. — Чого виносити, якщо нема Голови Верховної Ради, а по-друге, кожен дивиться у різний бік — бо хтось хоче бути Президентом, хтось прем'єром, а хтось Головою Верховної Ради і тому під себе роблять Конституцію і закон».

Учасники наради висловилися за створення при Верховній Раді після обрання голови парламенту ради регіонів з керівників обласних рад, як дорадчий та консультативний орган законодавців. І щоб ця дорадча рада не була прив'язана до посадової особи — Голови Верховної Ради, а мала статус парламентської, а її учасники мали змогу обговорити, якими повинні бути зміни до Основного Закону в частині місцевого самоврядування та внести власні пропозиції.

Після наради Микола Томенко також повідомив, що пропонується провести парламентські слухання щодо посилення ролі рад та реформи місцевого самоврядування, актуальним також залишається створення конституційної комісії, яка разом з представниками місцевих рад працювала б над змінами до Основного Закону.

Олександра КУЧЕРЯВА.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

«Повір у себе»

Під такою назвою вже 10 років поспіль у Фастові на Київщині клуб для дітей-інвалідів «Надія» проводить творчий фестиваль. Минулими вихідними в ювілейному святі взяв участь лідер одноіменного блоку Володимир Литвин.

Голова Київської регіональної організації Народної партії Григорій Бондаренко опікується цими дітьми та клубом ще з 2002 року. Він разом з головою Фастівської парторганізації Сергієм Павловським знаходить кошти на операції та лікування дітей, допомагає ремонтувати приміщення клубу, вітає зі святами.

Так, Володимир Михайлович та Григорій Іванович подарували керівнику клубу Людмилі Бобовніковій комп'ютер і ксерокс для своїх вихованців **(на знімку)**.

Вітаючи присутніх у залі зі святом, Володимир Литвин сказав: «Я сам маю дітей і впевнений, найстрашнішим для батьків є біда з їхніми дітьми. Я дивився на роботи вихованців клубу і переконався, що вони надзвичайні й талановиті, але і їм, і їхнім батькам потрібна допомога. Ми цю допомогу надаватимемо й надалі. Хочу побажати, щоб діти були щасливі і ми були щасливі в наших дітях».

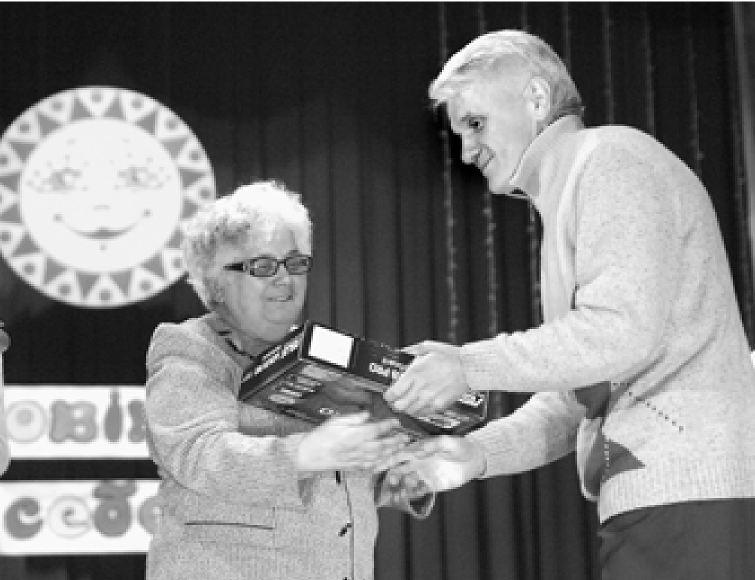

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Ми були як ніколи сильні, бо були єдині»

Учора Президент України Віктор Ющенко звернувся до співвітчизників з нагоди 17-ї річниці Всеукраїнського референдуму 1 грудня 1991 року.

«Це був історичний крок всенародного заснування сучасної української держави. Понад 90% громадян раз і назавжди проголосували за незалежність. Ми були як ніколи сильні, бо були єдині. І зараз ніхто не посміє вказувати нам, як жити, куди рухатися, до якої церкви ходити та якою мовою розмовляти», — зазначив глава держави.

Наша країна, за його словами, здійснила кардинальні суспільні й ринкові перетворення, утвердилась як сучасна європейська демократія, здобула авторитет на міжнародній арені. Але нині ще ми маємо вдосконалити систему державної влади, викоренити корупцію та створити справедливу систему судочинства, провести реформу правоохоронних органів і сформувати професійну армію.

«Першочергове на порядку денному — швидка і відчутна для кожної української сім'ї відповідь на виклики економічної кризи, — наголосив Президент і додав: — Вірю в наші сили і в наш успіх. Єдність, проявлена на історичному референдумі 1991 року, має згуртувати нас і сьогодні».

Віктор Ющенко побажав усім здоров'я, добра, щастя, злагоди, творчої енергії та процвітання.

За мрію треба боротися

Такий девіз мітингу, приуроченого до чергової річниці всеукраїнського референдуму на підтримку Акта проголошення незалежності України.

Він пройшов у столиці, у сквері імені В'ячеслава Чорновола. Серед учасників мітингу — народний депутат Михайло Косів, який разом з В'ячеславом Максимовичем пройшов через тюрми і табори, мріючи про волю України. Разом з народними депутатами першого скликання Олександром Гудимою і Миколою Баландюком у 1991 році вони об'їхали майже всю країну.

На знімку: учасники мітингу (зліва направо) М. Косів, О. Гудима та М. Баландюк.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ВИБОРИ

Без суттєвих порушень

Минулої неділі в Україні відбувалися позачергові місцеві вибори у 138 населених пунктах. Зокрема, в Рівному, Феодосії (Крим), Мукачевому (Закарпатська область), Цюрупинську (Херсонська область), Кремінній (Луганська область). КВУ не зафіксував суттєвих порушень, які б могли вплинути на результати місцевих виборів. Комітет відзначає слабку організацію виборчого процесу, багато в чому зумовлену запізнілим фінансуванням виборів. Як завжди, проблемою залишається якість списків виборців. Кількість неточностей у великих містах уже традиційно становить не менше п'яти відсотків. Водночас у КВУ викликає занепокоєння доволі низька явка на цих виборах.

Рівне. 30 листопада відбулися дочасні вибори міського голови Рівного. На цю посаду претендувало 24 кандидати, але в ході перегонів кілька зняли свої кандидатури. Зрештою, рівнянам цього разу було із кого вибирати. Адже на посаду міського голови претендували й люди, які вже мають досвід роботи у владі (а це два колишні голови Рівненської ОДА, заступник міського голови і навіть начальники управлінь міськвиконкому), і зовсім нові, які вже мали досвід реалізації значимих для області і держави економічних проектів (саме таким інтелектуалом був кандидат, котрого підтримував БЮТ), але якого більше знали мешканці Рівненського району, а не обласного центру.

Свою виборчу гру повела цього разу і «Наша Україна», представник якої Віктор Матчук нині очолює виконавчу владу області. Ця політична сила неформально двічі міняла своїх кандидатів на посаду міського голови. Замість «нерозкрученого» заступника міського голови Рівного Сергія Васильчука вона зробила ставку на позапартійного директора «Рівнеоблводоканалу» Володимира Хомка, якого на минулих виборах «розкрутила» УНП.

Тобто, фактично цього разу за владу над містом змагалися одвічні опоненти — голова Рівненської ОДА Віктор Матчук (він відкрито підтримував В. Хомка) та його попередник на цій посаді, а нині голова обласної організації УНП Василь Червоній, який цього разу сам балотувався на посаду міського голови.

Політтехнологи «Нашої України» добре розрахували, що «протестний» В. Червоній не потерпить, за його словами, такої «зради» і критикуватиме за це свого головного конкурента Володимира Хомка, тобто практично виконає за них певну роботу з реклами свого кандидата. Адже аргументи щодо Хомка-господарника, який домігся безперебійного забезпечення водою міста (це, до речі, заслуга колишнього голови РОДА Миколи Сороки, який теж балотувався на посаду міського голови), для виборців-рівнян, що вміють думати й аналізувати, — це, м'яко кажучи, слабкий аргумент. Адже це не заслуга, а прямий професійний обов'язок керівника «Рівнеоблводоканалу» — подавати цілодобово воду в оселі рівнян (інакше за що з них справляли б таку високу плату за цю послугу?), те, за що пан Хомко отримує заробітну плату.

Тим не менше, за попередніми даними виборчих штабів кандидатів, у перегонах за крісло міського голови Рівного переміг Володимир Хомко.

Однак це аж ніяк не означає, що він отримав вотум довіри більшості рівнян. Адже завжди активні мешканці обласного центру цього разу проявили неабияку пасивність. Із зареєстрованих у списках трохи більш як 185 тисяч виборців на виборчі дільниці прийшло тільки 78 тисяч рівнян. І лише трохи більше третини із тих, хто взяв участь у голосуванні, віддали голоси за Володимира Хомка.

Цей показник має стати сигналом для роздумів і для новообраного міського голови Рівного Володимира Хомка, і для обласної виконавчої влади, яка публічно його підтримувала в ЗМІ, не боячись бути звинуваченою у використанні адмінресурсу. Адже ігнорування рівнянами виборів свідчить про те, що довіра до міської влади, за словами самих кандидатів на посаду міського голови, «опустилася нижче плінтуса».

Тому, щоб відновити цю довіру, щоб мати успіх на наступних виборах міського голови, Володимир Хомко, якому відведено невеликий термін на цій посаді — трохи більш як півтора року, має кардинально змінити нинішню команду, за котрою багато огріхів. Про це говорили виборці під час зустрічей, про це багато писали у своїх листах до редакції нашої газети. Навіть пересічні городяни підказують новому міському голові точки докладання його зусиль: комунальна сфера, впорядкування міста, залучення інвестицій для подолання безробіття і, звичайно ж, джерела поповнення міського бюджету, які нинішні міські чиновники «не бачать» або роблять вигляд, що не бачать. Одне із них — розірвання невигідних для міста угод оренди землі, що дуже видно, скажімо, на прикладі платної приватної стоянки автотранспорту перед центральним автовокзалом, повернення місту тротуарів, які з волі попередників Володимира Хомка використовуються не для безпечного пересування пішоходів, а для приватної торгівлі... Тобто, у Володимира Хомка є чудова нагода проявити себе господарником, як його представляла «Наша Україна», довести рівнянам, що він таки зможе навести порядок у Рівному. Ймовірно, тоді на наступних виборах він заручиться вагомішою підтримкою рівнян.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Мукачеве. За попередніми результатами, на позачергових виборах мукачівського міського голови перемогу здобув виконувач обов'язків голови Золтан Лендєл (самовисуванець). У передвиборних перегонах за цю посаду боролося 10 кандидатів. Але на фінішній прямій їх залишилося 9. Свою кандидатуру зняв Володимир Гуменюк.

Участь у голосуванні взяли, **як повідомив наш власний кореспондент Іван ГУДЗОВАТИЙ,** 16835 мукачівців, або 27 відсотків виборців. Не підтримали жодного кандидата 4,57 відсотка. Золтан Лендєл набрав 67,1 відсотка. На другому місці — «регіонал» Василь Швардак, за якого проголосували майже 12 відсотків. Інші набрали від 5 до 0,3 відсотка голосів.

На відміну від попередніх скандальних виборів, нинішні в місті над Латорицею відбулися спокійно. Як зазначили спостерігачі, участь у них взяло надто мало молоді.

Кремінна. Як повідомила прес-служба Комітету виборців, на дострокових виборах із великим відривом переміг «регіонал» Микола Слепцов. За попередніми даними, за нього проголосувало більш як 60 відсотків мешканців райцентру, котрі взяли участь у голосуванні.

За даними, отриманими КВУ з інших джерел, за нинішнього міського голову Володимира Гребенюка проголосувало більш як 20 відсотків виборців. У голосуванні взяли участь більше 30 відсотків осіб, котрих включили до списків.

В місті виявився дуже великий відсоток тих, хто голосував удома. Заяви щодо такого голосування були централізовано віддруковані та, в окремих випадках, не містили підпису виборця.

Цюрупинськ. За даними мобільної групи КВУ, голосування відбувалося в спокійній обстановці. Близько 26% виборців взяли участь у голосуванні. Не знайшов себе в списках народний депутат Анатолій Журавко.

З відривом (майже вдвічі більше голосів) перемогла в. о. міського голови Людмила Зарічна — за неї проголосувало 2043 виборці. Її найближчий суперник, перший секретар КПУ Анатолій Царапора набрав трохи більше тисячі. В місті це вже другі позачергові вибори — останній міський голова Ганна Грибовська подала у відставку в зв'язку зі станом здоров'я в червні цього року.

ОФІЦІЙНО

У листопаді 2008 року «Голос України» опублікував такі закони

1 листопада, № 209

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про нотаріат», № 614-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо державної підтримки сімей, які усиновили дитину з числа дітей-сиріт або дітей, позбавлених батьківського піклування», № 573-VI.

Закон України «Про внесення змін до статей 304 та 323 Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за злочини проти сім'ї та дітей», № 616-VI.

5 листопада, № 211

Закон України «Про акціонерні товариства», № 514—VI.

Закон України «Про першочергові заходи щодо запобігання негативним наслідкам фінансової кризи та про внесення змін до деяких законодавчих актів України», № 639-VI.

Закон України «Про затвердження Загальнодержавної цільової науково-технічної космічної програми України на 2008-—2012 роки», № 608-VI.

12 листопада, № 216

Закон України «Про ратифікацію Кредитної угоди (Проект «Будівництво високовольтної повітряної лінії 750 кВ Рівненська АЕС — Київська») між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку», № 621—VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди про позику (Проект з передачі електроенергії) між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку і Листа про внесення змін до фінансових умов Угоди про позику (Проект з передачі електроенергії) між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку», № 622—VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Албанія про торговельно-економічне співробітництво», № 630—VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Казахстан про взаємний захист секретної інформації», № 635—VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Албанія про взаємну охорону секретної інформації», № 638—VI.

20 листопада № 222

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Федеративної Республіки Німеччина про фінансове співробітництво (асигнування 2005 року)», № 623—VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Федеративної Республіки Німеччина про фінансове співробітництво (асигнування 2006 року)», № 624—VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Узбекистан про співробітництво в галузі попередження надзвичайних ситуацій і ліквідації їх наслідків», № 631—VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Парагвай про торговельно-економічне співробітництво», № 632—VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Європейським космічним агентством щодо співробітництва у використанні космічного простору в мирних цілях», № 633—VI.

Працівники відділу з питань звернень громадян апарату Верховної Ради України щиро сумують з приводу передчасної смерті головного консультанта відділу

ЄФІМЕНКА Віталія Івановича

і висловлюють глибоке співчуття рідним та близьким покійного.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 230 (4480)
ВІВТОРОК, 2 ГРУДНЯ 2008

Валерій КАМЧАТНИЙ: «Кишинівський саміт Парламентського виміру Центральноєвропейської ініціативи наблизив Україну до ЄС»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Ред.: — Валерію Григоровичу, чим, на ваш погляд, сьогодні визначається місце Центральноєвропейської ініціативи в сучасній Європі?

В. Камчатний: — Нагадаю, що Центральноєвропейська ініціатива (ЦЄІ) є регіональним угрупуванням країн Центральної та Східної Європи, яке має на меті налагодження багатостороннього співробітництва у політичній, соціально-економічній, науковій та культурній сферах і сприяння на цій основі зміцненню стабільності та безпеки в регіоні. До її складу входять 18 держав, у тому числі з 1996 року й Україна.

Одним із пріоритетних напрямів своєї діяльності у сучасній Європі ЦЄІ вбачає всебічне сприяння європейській інтеграції країн-учасниць та поглиблення співробітництва з Європейським Союзом. Із вісімнадцяти країн-учасниць ЦЄІ дев'ять уже є членами ЄС, решта (за винятком Білорусі) задекларувала це членство своєю метою. Інструментарій ЦЄІ спрямований, зокрема, на трансфер досвіду країн-членів ЄС у галузі технологій європейської інтеграції країнам, які стоять на шляху до членства в Євросоюзі. Як депутат, який уже третій рік поспіль бере участь у заходах ЦЄІ, можу стверджувати, що це активно сприяє адаптації механізмів останніх до європейських стандартів.

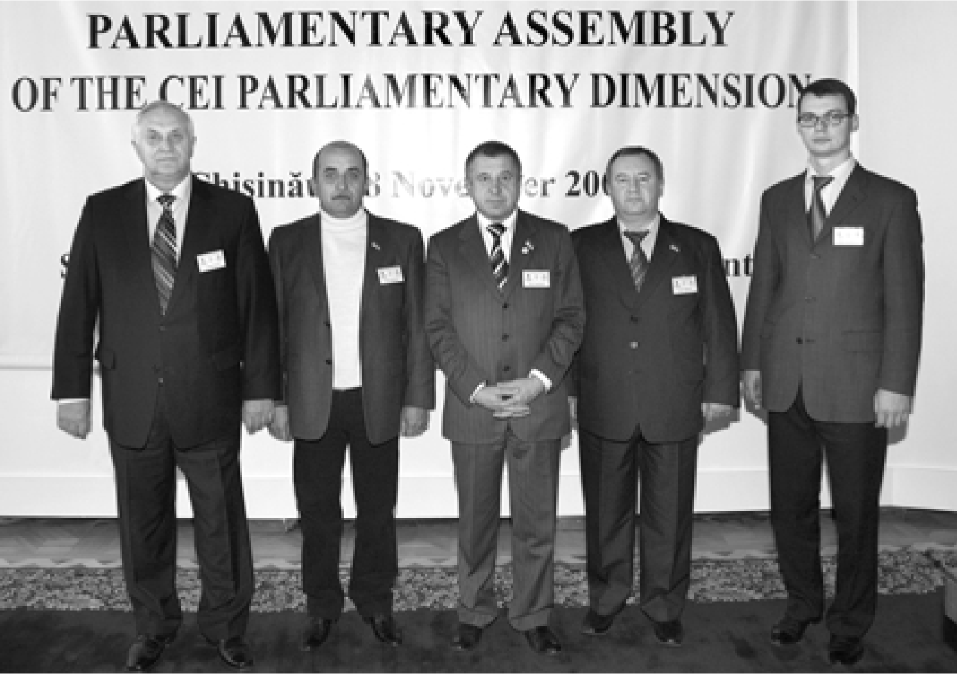
Структурно діяльність ЦЄІ здійснюється на декількох рівнях, зокрема, на рівні глав урядів та міністрів закордонних справ. Але дуже важливо, що в реалізації своїх цілей ЦЄІ спирається на підтримку парламентаріїв країн-учасниць. Це здійснюється через Парламентський вимір (ПВ) ЦЄІ.

Ред.: — Декілька слів, будь ласка, власне про програму кишинівського саміту.

В. Камчатний: — Цього року Парламентська асамблея Центральноєвропейської ініціативи провела щорічне засідання 18 листопада в м. Кишиневі як у столиці країни, що в 2008 році головує в ЦЄІ. З боку нашої країни участь у цьому заході взяла делегація у складі народних депутатів України В. Камчатного (голови делегації), В. Бабенка, П. Кузьменка та В. Матвеєва.

Асамблеї передувало традиційне проведення засідань створених у структурі ПВ ЦЄІ трьох генеральних комітетів — з економічних питань; з культурних питань; з політичних та внутрішніх питань. Слід відзначити, що за наслідками обрання керівного складу Комітету з політичних та внутрішніх питань його головою було обрано італійську парламентарку Л. Раветто, а заступником — представника України, вашого покірного слугу В. Камчатного. На наш погляд, це стало свідченням визнання авторитету України з боку учасників ПВ ЦЄІ та демонстрацією підтримки прагнень України до євроінтеграції.

Асамблея була присвячена розгляду ролі національних парламентів у процесі інтеграції до Європейського Союзу та аналізу ситуації в країнах-учасницях з точки зору регіонального контексту ЦЄІ. На засіданні головував пан В. Гума, голова молдовської парламентської делегації в ЦЄІ. Учасників асамблеї привітали пан М. Лупу, голова парламенту Республіки Молдова, та заступник Генерального секретаря Виконавчого секретаріату ЦЄІ пан М. Меленевський.

Делегація парламенту України в ПВ ЦЄІ.

Обговорення питання, винесеного на засідання, підтвердило, що **основною метою ЦЄІ є побудова нової Європи без розподільчих ліній та включення всіх держав континенту до єдиної території політичного, економічного та культурного розвитку.** Були відзначені зростаючі масштаби спільних інтересів для співробітництва серед держав-учасниць ЦЄІ, позитивні наслідки процесу розширення ЄС для стабільності, економічного зростання та сталого розвитку у всьому регіоні ЦЄІ та висловлено переконання, що чітка європейська перспектива, запропонована державам-учасницям ЦЄІ, які не є членами ЄС, є потужним стимулом для прискорення структурних реформ, необхідних для тісніших стосунків з ЄС.

Нам теж було що сказати про відповідну роботу, яку проводить український парламент та, зокрема, наш Комітет з питань європейської інтеграції. Протягом усього часу асамблеї з боку всіх учасників відчувалася повага до нашої країни та щира підтримка її намірів щодо подальшої інтеграції до європейської спільноти.

Ред.: — Якими стали основні підсумки засідання?

В. Камчатний: — У прийнятому Заключному документі асамблея погодилася, що увесь регіон рухається шляхом демократизації, політичної стабільності та економічного прогресу, підтвердила, що ЦЄІ як унікальний регіональний форум для діалогу та співробітництва може зробити важливий та конкретний внесок у збереження миру та стабільності на європейському континенті, привітала зростаюче визнання регіональної участі ЦЄІ на європейському рівні та закликала підтримувати європейські прагнення держав-учасниць ЦЄІ, які не є членами ЄС, для того, щоб поступово перетворити всі країни регіону на держави-учасниці Союзу.

Асамблея підкреслила, що парламентське співробітництво ЦЄІ відіграє важливу роль у просуванні демократичних цінностей та європейських стандартів на національному та міжнародному рівнях, успішно досягаючи сталого економічного зростання, прискорюючи структурні реформи, збільшуючи стабільність, безпеку та благополуччя усього регіону, підтримала прагнення урядів і надалі зосереджуватися на сприянні спільним проектам ЦЄІ-ЄС у рамках європейських програм, зокрема залучаючи відповідні країни-учасниці ЦЄІ, які є членами ЄС, а також які не є членами ЄС, та привітала прогрес держав-учасниць ЦЄІ, що не є членами ЄС, у процесі реформ, спрямованих на досягнення стандартів ЄС.

Крім того, учасники засідання наголосили на необхідності подальшого розвитку партнерських відносин серед парламентів у регіоні ЦЄІ та відзначили із задоволенням покращення співробітництва з Процесом Південно-східного європейського співробітництва, Радою регіонального співробітництва та іншими регіональними гравцями. Були схвалені також пропозиції щодо подальшого практичного поліпшення діяльності ПВ ЦЄІ.

Погодьтеся, такі висновки мають безпосереднє відношення та важливе значення для України. Тому, безперечно, кишинівський саміт Парламентського виміру Центральноєвропейської ініціативи наблизив Україну до ЄС.

Учасники засідання подякували Парламенту Республіки Молдова за блискучу організацію заходів та теплу гостинність, яка відчувалася під час молдовського головування, та висловили найкращі побажання румунському головуванню у ЦЄІ, що відбудеться наступного 2009 року.

Ред.: — Чи були якісь зустрічі поза програмою?

В. Камчатний: — Так, по завершенні офіційних заходів наша делегація зустрілася з Надзвичайним і Повноважним Послом України в Республіці Молдова С. Пирожковим та обговорила питання подального сприяння з боку Верховної Ради України поліпшенню українсько-молдовських стосунків. Це вже моя друга зустріч з цим дипломатом, і я можу впевнено сказати, що справа відносин України та Молдови в надійних руках. Посол поінформував нас про підсумки кишинівської наради глав урядів країн-членів СНД, в якій взяла участь Прем'єр-міністр України Ю. Тимошенко.

А вже повертаючись до Києва, ми скористалися нагодою та зробили коротеньку зупинку на Черкащині в м. Умані, де завітали до одного з визнаних українських чудес — Національного дендрологічного парку «Софіївка» НАН України та зустрілися з його директором, членом-кореспондентом НАН України І. С. Косенком, людиною по-справжньому закоханою у свою справу. Осіння «Софіївка» вразила нас своєю красою. В цьому місці має побувати кожен українець.

ЗАЯВА народного депутата України, члена фракції БЮТ у Верховній Раді України Івана Куровського з приводу припинення будівництва підпірної стінки проти зсуву грунту за адресою: м. Київ, вул. Шовковична, 39/1 «а»

Останнім часом в українських засобах масової інформації дедалі частіше почала з'являтися неправдива інформація про будівельну компанію «Житло-Буд» та будівництво підпірної стінки проти зсуву грунту за адресою м. Київ, вул. Шовковична, 39/1 «а».

Окремі так звані захисники невідомо чого спільно з глашатаями Київської міської державної адміністрації відверто спекулюють на темі будівництва, намагаються скомпрометувати моє ім'я, постійно спотворюють факти і цинічно вводять в оману мешканців столиці й усю громадськість України. Відверто брутальні обвинувачення на телебаченні, вал брудної інформації в друкованих ЗМІ мають на меті не зупинити будівництво, а за будь-яку ціну дискредитувати політичну силу "Блок Юлії Тимошенко" і мене особисто як члена її команди.

Так званими активістами по боротьбі з будівництвом була подана позовна заява до суду загальної юрисдикції з метою визнати будівництво незаконним. Під тиском місцевої влади керівництво Олександрівської клінічної лікарні міста Києва вимушене було подати такий же судовий позов до Господарського суду м. Києва. Однак чотири суди — Шевченківський районний суд м. Києва, Київський апеляційний адміністративний суд, Господарський суд м. Києва та Київський апеляційний господарський суд — не задовольнили вимог позивачів і визнали: будівництво проводиться на законних підставах, жодних порушень зі сторони будівельної компанії немає; відсутні підстави для скасування рішення Київської міської ради №638/790 від 10.07.2003 року (дозвіл про проведення будівельних робіт за адресою: м. Київ, вул. Шовковична, 39/1 «а»).

Більше того, компанія «Житло-Буд» вже провела реконструкцію корпусів Олександрівської клінічної лікарні м. Києва і, відповідно до укладених угод, повинна була провести благоустрій території міської лікарні.

Але рішення судових інстанцій про законність будівництва, факт реальної допомоги міській лікарні, яка не має власних коштів і не може сподіватися на допомогу міської влади для проведення елементарного ремонту, не зупиняють так званих активістів, і вони продовжують свою цинічну, брехливу інформаційну кампанію.

Для досягнення своєї сумнівної мети так звані борці невідомо за що вдаються до відвертого обману киян. Намагаються залякати мешканців столиці й нагнітають у них тривогу висмоктаними з пальця фактами про те, що будівництво ведеться на місці старого кладовища і, буцімто, наявності в його похованих збудників сибірки.

Однак у нездоровому запалі війни з вітряками ці борці жодним словом не згадують про те, що ще в січні цього року була створена експертна комісія для проведення державної санітарно-епідеміологічної експертизи з питання можливості продовження будівництва на зазначеній ділянці. До складу комісії увійшли фахівці Київської міської санітарно-епідеміологічної станції, провідні фахівці ДУ «Інституту епідеміології та інфекційних хвороб ім. Л. В. Громашевського» АМН України, Українського науково-дослідного протичумного інституту ім. І. І. Мечникова та Центральної санепідемстанції МОЗ України. Були проведені розгорнуті експертизи, і комісія визнала: у зразках грунту не виявлено збудників особливо небезпечних інфекцій, в тому числі сибірки; історичні документи не мають чіткої вказівки на наявність кладовища та окремих поховань на ділянці, де проводяться будівельні роботи; будівництво може бути продовжене.

Водночас організаторами брудної війни та їх найманими активістами вперто замовчується той факт, що на місці, де повинно було проводитися будівництво, існує серйозна загроза зсуву грунту схилу на території Олександрівської міської лікарні. Саме через таку загрозу головою КМДА Л. Черновецьким було видано розпорядження від 11.08.2008 за №1134, відповідно до якого компанія «Житло-Буд» зобов'язалась здійснити роботи з влаштування підпірної стіни для запобігання зсувам.

Будівельна компанія «Житло-Буд» взяла на себе зобов'язання підготовити відповідну проектну документацію і за власний кошт провести такі роботи до 30 листопада цього року. Але через блокування найманими пікетувальниками ці роботи так і не розпочалися. Незважаючи на те, що з початком періоду дощів зсувні процеси на схилі значно посилились, і вже у вересні цього року відбулись досить значні зсуви схилу.

Але це не зупинило найманців. Вони обстоюють свої особисті меркантильні інтереси, і їм байдуже, що відбуватиметься з міською лікарнею, з її будівлями і тими, хто потребує медичної допомоги. Складається враження, що за пікетувальниками стоять окремі замовники, метою яких є не допустити будівництва підпірної стінки та захистити лікарів і їх пацієнтів.

Компанія «Житло-Буд» готова негайно розпочати проведення робіт з будівництва захисних підпірних споруд, які убезпечать Олександрівську лікарню від загрози зсувів, але за однієї умови: якщо міська влада, правоохоронні органи забезпечать можливість зведення захисної споруди.

Якщо такі умови не будуть забезпечені, компанія ЗАТ «Житло-Буд» знімає з себе всю відповідальність за наслідки можливих зсувів у районі міської лікарні.

З огляду на вищевказане, я як засновник будівельної компанії «Житло-Буд» уповноважений заявити: будівельна компанія «Житло-Буд» припиняє будівництво підпірної стіни за адресою: м. Київ, вул. Шовковична, 39/1 «а». Будь-які подальші спекуляції та інсинуації довкола будівництва підпірної стінки за вказаною адресою будуть свідчити про те, що організатори акції, які перешкоджають здійсненню підготовчі роботи, зводити підпірну стінку та здійснювати ремонт лікарні, з самого початку ставили перед собою політичні цілі, і їхні дії були спрямовані виключно на те, щоб дискредитувати мене як народного депутата України та політичну силу «Блок Юлії Тимошенко», до якої я маю честь належати.

Іван КУРОВСЬКИЙ,
народний депутат України,
член фракції
«Блок Юлії Тимошенко».

1 грудня 2008 р.

Окремі так звані захисники невідомо чого відверто спекулюють на темі будівництва

Криза, спровокована владою України, і шляхи її подолання

Валентин ЛАНДИК.

Один із авторів цієї публікації — Юхим Звягільський, будучи в. о. Прем'єр-міністра України, восени 1993 року керував розробкою і реалізацією програми, що дозволила за три місяці зупинити зростання цін і вивести Україну з жорстокої гіперінфляції. У цій статті він ділиться своїм баченням внутрішніх причин нинішньої кризи і пропонує низку заходів для виходу із ситуації, що склалася. Автори запрошують до подальшого діалогу з питань, піднятих у статті, й висловлюють упевненість, що порушені проблеми стануть предметом широкого обговорення.

Юхим ЗВЯГІЛЬСЬКИЙ.

Головні причини

Обумовлена й серйозними внутрішніми причинами наша українська криза, яка посилюється й ускладнюється світовою кризою, виходить далеко за рамки фінансових проблем і переростає в кризу економічну — зі спадом виробництва, зростанням безробіття, зниженням рівня життя широких верств населення.

Щоб виробити дійові заходи виходу з цієї непростої кризи, необхідно усвідомити й усунути її головні причини.

1. Протягом тривалого періоду в Україні посилено форсувалося підвищення грошових доходів населення, що не спиралося на зростання продуктивності праці й не враховувало можливостей товарного забезпечення, насамперед продовольством та іншими товарами першої необхідності. У 2007 році, порівняно з 2000-м, доходи населення зросли в 4,8 разу, виробництво товарів народного споживання — тільки удвічі, а продуктивність суспільної праці (ВВП на душу населення) — лише в 1,8 разу; на кожну гривню доходу припадає в 2,4 разу менше товарів народного споживання. Усе це спровокувало наростання інфляції і зростання цін. Мільйони людей, і особливо найбідніші верстви, виявилися ошуканими.

2. Ситуація ускладнюється тим, що перманентне підвищення цін на продукцію промисловості, сільського господарства й послуги в гонитві за прибутком не контролюється і не припиняється державою.

Наприклад, за розрахунками фахівців, економічно обгрунтована ціна природного газу має бути в межах 496 гривень за тисячу кубометрів, а насправді вона становить до 1968 гривень і продовжує зростати. Показова в цьому відношенні ситуація зі стрімким злетом цін на олію в 2007 році. На рівні цін позначається також роздування витрат на апарат управління, у тому числі й державних корпорацій. Мають місце надмірності у витратах, покупки розкішних автомобілів, штучне посередництво.

Ціни виробників зростають швидше за споживчі. З липня 2007 року по липень 2008 року перші зросли в 1,44 разу, другі — в 1,29 разу.

3. Серйозним чинником економічної кризи в Україні є небезпечне наростання негативного сальдо зовнішньої торгівлі. Починаючи с ослаблення в 2005 році митного захисту внутрішнього ринку на догоду якнайшвидшому вступу до СОТ, негативна величина торгового сальдо сягнула 13 мільярдів доларів.

Становище ускладнила ревальвація гривні в травні 2008 року, яка поряд з інфляційним зростанням витрат, спадом обсягів замовлень і цін на світових ринках вибила опору з-під ніг наших експортерів. Це позначилося, насамперед, на металургійній промисловості, а за нею — на підприємствах з видобутку руд, коксівного вугілля та інших галузях.

Ослаблення захисту внутрішнього ринку призвело до того, що до України у великих обсягах завозиться закордонне вугілля, тоді як вітчизняне не знаходить збуту. За дев'ять місяців поточного року в країну постачено 8,4 мільйони тонн коксівного вугілля — майже половина його обсягу, видобутого в країні, тоді як на складах вугільних шахт тільки Донецької області на початок жовтня накопичилося більш як 600 тисяч тонн вугілля, у тому числі 350 тисяч тонн коксівного.

4. Прискоренню припливу імпорту сприяв також споживчий бум на основі необгрунтованого зростання доходів і споживчого кредитування, переважно за рахунок безконтрольних закордонних позик банків. Тут теж позначилася передчасна відкритість наших ринків для експансії іноземних спекулятивних капіталів. У складі імпорту переважають автомобілі, побутова техніка й тому подібні товари — не виробничі й не першої необхідності. Усе це призвело до небезпечного наростання боргів, збільшення негативного сальдо зовнішньої торгівлі, притиснення вітчизняних виробників.

5. Догматична (помилкова!) віра в те, що інфляція породжується загальною кількістю грошей, спонукала НБУ і Міністерство фінансів підвищувати кредитні ставки, обмежувати грошову пропозицію, вилучати гроші з обігу. На рахунках казначейства було затримано 30 мільярдів гривень. І це за того, що грошей економіці України не вистачає: сума всіх платіжних коштів підприємств становить лише 25 відсотків їхніх короткострокових зобов'язань, а кредиторська заборгованість більш як на 20 відсотків перевищує валовий внутрішній продукт країни!

В економіку України безконтрольно ринули іноземні позики. У першому півріччі 2008 року сума корпоративного боргу сягнула майже 85 мільярдів доларів, що в 2,2 разу перевищувало державний резерв. Але світова фінансова криза перекрила можливості позичати, поставивши українські банки і підприємства-позичальники перед загрозою дефолту. Кредит МВФ у розмірі 16,45 мільярда доларів призначений, мабуть, для того, щоб якнайскоріше повернути борги за минулі іноземні позики. Україні залишаться тільки витрати з його обслуговування та принизливі умови, що розтоптують суверенітет держави: підвищити податки, продавати землю тощо.

Для пом'якшення і подолання кризи, на наш погляд, доцільно здійснити такі заходи:

1. Насамперед, рішуче усувати визначальні фактори інфляції і, по можливості, добитися перелому динаміки цін у бік їхнього певного зниження. З цією метою:

— повністю відмовитися від практики загального підвищення грошових доходів населення без ув'язування зі зростанням продуктивності праці, величиною джерел їхніх виплат і можливостями товарного забезпечення. Усі проекти підвищення доходів, у тому числі ті, що намічаються тарифними угодами всіх рівнів і колективними договорами між профспілками і роботодавцями, передбачати і здійснювати в міру зростання продуктивності праці;

— Національному банку України жорстко забезпечувати ініційовану Президентом України стабілізацію обмінного курсу гривні, не допускаючи ні ревальваційних, ні девальваційних коливань;

— призупинити дію пільг і додаткових умов оплати праці державних службовців усіх рівнів і народних депутатів;

— понизити ціни на товари і послуги, які реалізуються державними корпораціями, за рахунок скорочення невиправданих витрат, представницьких витрат і збільшених особистих доходів персоналу управління; обмежити співвідношення між мінімальними і максимальними розмірами заробітків працівників установ, організацій і підприємств;

— установити граничні розміри торгово-посередницьких націнок при реалізації товарів для кожної товарної групи стосовно ціни первісного виробника і запровадити систему санкцій за їхнє перевищення; скорочувати кількість посередницьких ланок у русі товарів;

— посилити адміністративний контроль над цінами;

— запровадити обов'язкове декларування підвищення цін і контроль його обгрунтованості, поклавши права контролю, дозволу і застосування санкцій на місцеві органи влади та відповідні міністерства (промислової політики, палива й енергетики, транспорту і зв'язку тощо);

— Антимонопольному комітету України систематично аналізувати обгрунтованість підвищення цін на продукцію великих підприємств і об'єднань;

— запровадити державну монополію на торгівлю ліками.

2. Сприяти розвитку виробництва товарів народного споживання для внутрішнього ринку, товарів та послуг для експорту. Для цього:

— не згортати, а посилювати кредитування відповідних виробництв, по можливості зберігаючи невисокі кредитні ставки; Національному банку України надавати банкам пільговий порядок рефінансування й обов'язкового резервування за виконання таких умов;

— розробити і ввести в дію програми прискореного розвитку виробництва товарів, що мають перспективи попиту на світових ринках (наприклад, продовольчих), диверсифікувати експортний потенціал України.

3. Терміново вжити заходів з ліквідації негативного сальдо зовнішньої торгівлі товарами, стримування зростання імпорту та підтримки експорту. З цією метою:

— переглянути ставки митних зборів на товари, що імпортуються, в бік збільшення;

— запровадити мито в розмірі 35 відсотків на ввезення на митну територію України коксівного вугілля і коксу;

— обмежити, аж до повної заборони, кредитування будь-яких імпортних закупівель, за винятком продовольчих товарів і товарів першої необхідності, за їхнього дефіциту в Україні;

— ліквідувати заборгованості із відшкодування ПДВ;

— ввести нульову ставку ПДВ на вугілля і продукцію української металургії;

— пріоритетно кредитувати виробництво товарів народного споживання і для експорту, ставлячи комерційним банкам це як умову для рефінансування і зниження обов'язкового резервування;

— розглянути питання про тимчасове кредитне дотування експортних виробництв для компенсації негативної різниці між собівартістю і ціною на зовнішніх ринках експортованої продукції — за наявності в підприємства програм зниження витрат і розширення збуту сировини і комплектуючих для експортних машинобудівних виробництв.

4. Мобілізувати фінансові ресурси для підтримки банків і підприємств, які виробляють продовольство, ліки та експортні товари. Для чого:

— розбронювати бюджетні кошти, затримані на казначейських рахунках (відновити право їхнього випуску на міжбанківський ринок);

— для рефінансування банків і кредитної підтримки експортних виробництв використовувати частину золотовалютних резервів держави;

— відповідно до рекомендацій МВФ про підвищення податків розглянути питання про тимчасове підвищення ПДВ на продукти не першої необхідності (тобто, крім палива, електроенергії і продовольства) і податку на прибуток підприємств, які їх виробляють;

— скоротити на 30 відсотків витрати, передбачені проектом бюджету на 2009 рік, за всіма напрямами витрат, за винятком охорони здоров'я, освіти, соціальної сфери; кошти, що вивільнятимуться, спрямувати на створення стабілізаційного фонду, відмовившись від позики МВФ на ці цілі;

— використовувати кошти від приватизації тільки на інвестиційні програми.

5. Розробити і приступити до реалізації державних програм створення зон і точок зростання виробництв, які масово використовують продукцію української металургії та машинобудування (будівництво доріг, промислових і цивільних будівель та споруд, житла, об'єктів, необхідних для проведення Євро-2012, тощо).

Ослаблення наслідків і подолання тяжкої економічної кризи потребує кардинальних змін в економічній політиці держави. Пріоритетом мають стати не просто грошові доходи, а розвиток виробництва, продуктивність праці, й тільки на цій основі — зростання доходів. Необхідно запроваджувати режим економії на всіх рівнях управління, у тому числі на його апарат, покласти край необгрунтованим і прихованим витратам та зловживанням, посилити контроль над витратами. Це усе може здаватися неринковими заходами. Але нині обстановка надзвичайна. До того ж ринок не означає дику стихію. Розвиток ринкових відносин повинен іти з урахування реальних умов. Ринок має бути організованим, а національна економіка — захищеною від руйнівної стихії. Інакше — біда! Економічна політика держави повинна будуватися не за чужоземними підручниками і вказівками, а на основі розуміння особливостей національної економіки та її інтересів.

Досвід України 1993 року, коли гіперінфляція, що становила більш як 10000 відсотків, була зупинена, засвідчує: якщо народ і влада концентрують зусилля на єдиній меті, її завжди буде досягнуто, але для цього треба не говорити, а працювати!

Юхим ЗВЯГІЛЬСЬКИЙ,
народний депутат України, доктор технічних наук, професор;
Валентин ЛАНДИК,
народний депутат України, доктор економічних наук, професор.

У Луганську міністр внутрішніх справ Юрій ЛУЦЕНКО вручив правоохоронцям області ключі від 28 автомобілів, а представникам управління науки та освіти ОДА — 1000 дитячих книжок, *повідомляє наш власкор Алла АНТІПОВА*

В Івано–Франківську податківця, котрий вимагав від місцевого підприємця хабара за непроведення податкової перевірки, засуджено до двох років позбавлення волі, *повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК*

У НОМЕР

КИЇВ

У столичному метро знову надзвичайна подія

Учора киянам та гостям столиці знову довелося з боєм та зупинками добиратися на роботу. О 8.30 на станції «Житомирська» Святошинсько–Броварської лінії Київського метрополітену загинув чоловік. Громадянин Росії 1989 року народження, за свідченнями очевидців, з невідомих причин стрибнув під поїзд, що прибував.

На час зупинки потяга на станції «Житомирська» рух на лінії було організовано від станції «Святошин» до станції «Лісова», повідомили у прес-службі метрополітену. Також односторонній рух тривав між станціями «Академмістечко» та «Житомирська». В цей час велика кількість пасажирів змушена була простоювати в переповнених вагонах, зупинених у тонелях, пересідати на наземний транспорт або добиратися до роботи пішки.

Рух поїздів повністю було відновлено о 9.22. Тож усі, хто в час пік намагався дістатися роботи, запізнилися. Але спричинило проблеми не лише самогубство. Традиційно першого дня місяця біля кас метро вишикуються величезні черги. Це ті, хто не стежив за календарем і вчасно не придбав проїзний квиток або жетони. Учорашній натовп місцями навіть перевершив те, що коїлося минулого місяця, коли було запроваджено нові тарифи на проїзд та нові жетони. Через величезну людську пробку шлях від входу на станцію, наприклад «Лісова», до перону тривав понад 15 хвилин. Звичайно, не можна самогубців заборонити кидатися під потяги метро в час пік. Але самим не створювати черги до кас та тисняву — цілком можливо. А поки що не завадить запровадити в метро нову послугу: видавати довідки про запізнення.

ЧЕРНІГІВ

Таксисти будуть екскурсоводами

У місті з'явилося 13 екскурсійних таксі. У грудні екскурсоводами туристів будуть самі водії, а згодом текст екскурсії звучатиме у салоні автомобіля з плеєра. Протягом тригодинної екскурсії гості обласного центру зможуть оглянути всі визначні та пам'ятні місця міста на Десні. Першим туристом, який скористався такою послугою таксі, став псковський архієпископ. Він відвідав православні святині Чернігова. Екскурсоводи-таксисти просять з туристів по 100—120 гривень.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Їздити дорого, їсти — недешево. На черзі — стрибок комунальних тарифів

ПЕРСПЕКТИВИ ГРУДНЯ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Якщо нові ціни на блакитне паливо зіпсували настрій мешканцям усіх регіонів України, то в одеситів був ще один привід для невдоволення. Як повідомив наш кореспондент В'ячеслав Воронков, з 1 грудня за квиток в трамваях і тролейбусах «перлини біля моря» доведеться викладати вдвічі більше — одну гривню.

— Плата за проїзд не змінювалася з 2000 року, — пояснює перший заступник одеського міського голови Анатолій Ворохаєв. — А нині міськрада веде перемовини з Європейським банком реконструкції та розвитку про надання місту кредиту на суму 50 мільйонів євро для розвитку трамвайного господарства. До речі, 60 відсотків пасажирів електротранспорту — пенсіонери й пільговики. Собівартість однієї поїздки сьогодні становить 1 гривню 20 копійок. І ці 20 копійок дотуватимуть з міського бюджету.

Криза примусить затягти паски не тільки одеситів. В регіонах на тлі нових цін і тарифів зростають безробіття і невиплати зарплат. **Як повідомляє наш черкаський кореспондент Лідія Титаренко**, в області заборгованість з оплати праці сягнула 20 мільйонів гривень. Левова частка цієї суми накопичилась у жовтні. Порівняно з попередніми місяцями року загальна сума невиплат заробітної плати на пром- та сільгосппідприємствах збільшилася на 42%. Понад 60 відсотків боргів припадає на підприємства та бюджетні організації обласного центру.

Купівельна спроможність українців знижується, що, зрештою, має призвести до зменшення інфляції та примусити підприємства знизити ціни на свої товари. Днями Президент озвучив прогнозований на кінець року рівень інфляції — 23 відсотки, а по оптових товарах — 27—30%. «І в інфляції роздрібній, і в оптовій ми будемо мати зворотні тенденції», — втішив Віктор Ющенко в інтерв'ю «1+1». — «Звертається ринок, передусім зовнішній, звертаються попити на ключові товари виробництва. Особливо техніка, автомобілі, одяг, комунальна техніка, телевізори, не кажучи про промислові товари... Тобто в цілому тренд іде на пониження інфляції. Але воно не буде таке суттєве за два місяці, щоб отримати принаймні плановий показник, який був закладений у розрахунки бюджету».

— До кінця року ми прогнозуємо інфляцію 22% (за індексом споживчих цін), — погоджується з Президентом експерт Олександр Жолудь. — За 10 місяців «набігло» вже 18 %. Плюс загальне сезонне зростання цін на продукти харчування. Не можна сказати, що грудень принесе якісь неочікувані сюрпризи. Є сезонне зростання цін. Є також подорожчання, викликане додатковим підвищенням адміністративно-регульованих тарифів — на транспорт, як у Києві, на житлово-комунальні послуги, як у деяких інших містах, а також на газ — загалом по Україні. Останній фактор буде найвпливовішим, — вважає експерт.

Ганна СМІЛЯНСЬКА.

На знімку: задешево можна лише понюхати.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Накрив гранату собою й урятував життя дітей

Минули чергові роковини з дня героїчного подвигу вчителя військової підготовки Юрія Лелюкова

У десятому класі Іваничівської середньої школи №2 тривав урок. Учитель військової підготовки Юрій Миколайович Лелюков пояснював будову гранати. Високо підняв її, щоб бачили всі, висмикнув чеку і раптом почув знайоме ще зі служби на кордоні шипіння. Граната бойова! У розпорядженні лише чотири секунди. Що робити? У класі, окрім нього, ще 26 хлопців і дівчат. Може, викинути у вікно? Але там вервечкою ідуть до їдальні першокласники. Не можна! І він накрив гранату собою.

Злякані діти кинулися до дверей. Через декілька секунд вони повернулися до класу. Але вчитель був мертвий. Це сталося 29 листопада 1984 року. Щороку цього дня, який став для них другим днем народження, до школи приходять учні тих двох класів, яких ціною свого життя врятував Юрій Лелюков. Заходять у клас, де свій останній урок мужності й людяності провів їх улюблений учитель і де висить його портрет. Ідуть на кладовище.

У школі понад двадцять років діє музей Юрія Лелюкова. Серед багатьох експонатів — шкільний журнал, відкритий на тій само сторінці і пробитий осколками гранати. А також сотні листів, які прийшли тоді з усіх кінців Радянського Союзу. У багатьох із них вірші, написані людьми, які ніколи не бачили учителя, але захоплені його подвигом.

За проявлену мужність Юрій Лелюков був нагороджений (посмертно) орденом «Знак пошани». А у школі до наступних роковин збираються належним чином облаштувати музей Юрія Лелюкова. Але коштів для цього не вистачає. Тож громадська рада музею просить відгукнутися всіх небайдужих людей і перерахувати певну суму на транзитний рахунок 29242825599209, МФО 33440, ЄДРПОУ — 13369965 для зарахування на картковий рахунок №6762462030980657 Іваничівського відділення ПриватБанку, що у Волинській області.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

ФОТОФАКТ

Чернівецька компанія «Трансміст» будує міст через ріку Бистриця Солотвинська в районі села Драгомирчани на Івано-Франківщині.

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

Незаконні копанки стали «сільською» проблемою

Нелегальний видобуток вугілля — одна з проблем Шахтарського району Донецької області. Наприклад, на території Садівської сільської ради налічується близько 15 копанок, Мануйлівської — 4, а Грабівська сільрада взагалі не може встановити точну кількість існуючих «дірок». Такі факти були оприлюднені під час виїзного прийому, що його провів голова Донецької обласної держадміністрації Володимир Логвиненко. В районі вже порушено 28 кримінальних справ і ліквідовано близько 90 копанок. Однак керівник області назвав цю роботу недостатньою і дав міліції й прокуратурі місяць на наведення порядку.

Показово, що в шахтарському краї деяким родинам бракує... вугілля. Приміром, на виїзний прийом прийшла жінка, яка має право на отримання безкоштовного вугілля, але не може скористатися ним з 2006 року. Таких людей в області налічується вже три тисячі і, за словами голови облдержадміністрації, не робить владі честі. «Навіть якщо шахта закривається, люди не залишатимуться без вугілля, а їх перенаправлятимуть до головного управління соціального захисту населення», — запевнив керівник області.

Ліна КУЦ.

Донецька область.

Любов із привілеями, але без ПДЧ

Брюссель покаже Києву обхідний шлях до НАТО?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

План дій означає старт марафонської дистанції, перемога в якій преміюється членством у НАТО. Україна сподівалася почути звук стартового пістолета, щоб рвонути до заповітної військово-політичної парасольки, ще в квітні цього року на саміті НАТО в Бухаресті. Цього не сталося через позицію Німеччини, Франції та Бельгії, котрі заявили, що ми з вами далеко не одностайні в тому, хочеться нам у НАТО чи ні.

Ще однією причиною не поспішати з ПДЧ була, безумовно, нервова реакція Москви на євроатлантичні устремління українського керівництва. Утім, НАТО вже не раз приймала до своїх лав держави, проти вступу яких в альянс різко виступала Росія. І нічого... Тому ще в Бухаресті натовські адвокати Києву натякали: мовляв, намагайтеся, пояснюйте, працюйте над громадською думкою й одержите заповітний ПДЧ уже в грудні. Хоча й тоді найбільш реальним терміном здавалася весна 2009 року.

Але навіть цей прогноз скорегували причини як об'єктивні (світова фінансова криза), так і суб'єктивні (політична криза в Україні). І наприкінці жовтня Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко «передала привіт» Парижу та Берліну, чесно зізнавшись, що питання про вступ країни до НАТО розколює українське суспільство. Тому вже в ході переговорів, які пройшли 12—13 листопада в Таллінні, Україні чітко дали зрозуміти, що до одержання ПДЧ вона не готова. Тоді ж міністр оборони США Роберт Гейтс уперше відкрито заявив про можливість використання Україною «альтернативного шляху» вступу до НАТО. А за тиждень до нинішньої зустрічі США знову наголосили, що вважають неактуальним надання Україні ПДЧ і знову поманили якимсь альтернативним варіантом — в обхід ПДЧ.

Учасники переговорів з української сторони вважають, що швидкість вступу в альянс залежить від того, як швидко країна зможе досягти критеріїв, установлених НАТО. Варто нагадати, що йдеться про високі політичні, економічні та військові стандарти. І в тому, що їх форсованим шляхом збираються досягати, для країни є винятковим позитивом за будь-якого розкладу. Інше питання, чи зможуть, а також — хто і коли цим буде займатися?.. Адже наповняти ПДЧ потрібно справами, а не красивими словами.

За словами керівника прес-служби МЗС України Василя Кирилича, Київ на цій зустрічі звітуватиме за «домашнє завдання», отримане в Бухаресті: «Власне, там і буде дано оцінку, наскільки успішно виконані Україною завдання після Бухарестського саміту. Ми не можемо спрогнозувати оцінку, що буде сформульована».

Крім того, в Києві ходять розмови про можливе одержання статусу спостерігача при політичному комітеті альянсу. Утім, хоч би яку особливу програму нам запропонували, в неї навряд чи впишуть термін вступу України до НАТО. Максимум, що гарантує Брюссель —це традиційні «регулярні обміни військовими і довгострокова допомога в модернізації збройних сил». М'яч, як і раніше, на нашій стороні поля.

Яна СТАДІЛЬНА.

На кордоні записують на відео все

Спеціальне попередження для порушників державного кордону України — ви під постійним 24-годинним спостереженням

Днями в адміністрації Держприкордонслужби відкрили сучасний головний центр управління. Пункти пропусків і проблемні ділянки кордону, що вже були під спостереженням, а також нові взято під візуальний контроль у реальному часі, із записом усього, що відбувається на кордоні.

З 1991 року Держприкордонслужба України проводить поетапну модернізацію всіх напрямів з охорони своїх кордонів. Такого центру немає навіть в Європі, впевнений його начальник Леонід Баран. Для зміни, що заступає на бойове чергування, створено всі побутові умови. Та й потрапити сюди на роботу можна, лише пройшовши численні тести, перевірки й досконально володіючи комп'ютерними технологіями. Морська охорона, авіація, оперативно-розшукові заходи, моментальне реагування на все, що відбувається на кордоні, — основні напрями нового головного центру Держприкордонслужби України.

Як приклад на телевізійному екрані показали затримку вантажного автомобіля, і стало ясно, що для потенційних порушників кордону настали важкі часи.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

ВІСТІ З ХМЕЛЬНИЧЧИНИ

Валютні шахраї намагалися обдурити один одного

Під час рейду центральним ринком Кам'янця-Подільського правоохоронці затримали двох чоловіків, які здійснювали обмін валюти. Під час оформлення відповідних документів з'ясувалося, що обидва порушники були шахраями та намагалися обвести навколо пальця один одного. «Валютник» під час розрахунку всунув клієнтові замість 600 гривень, які мав дати в обмін на 100 доларів, лише три складені навпіл сотенні купюри. А сам клієнт свідомо здавав фальшиву американську сотню. При собі він мав ще чотири такі купюри, які видав правоохоронцям добровільно. Наразі з'ясовується походження фальшивої валюти. За даним фактом порушено кримінальні справи проти обох.

Соціальних працівників не впускають до квартир

Численні випадки шахрайства щодо літніх одиноких людей на півдні Хмельниччини так налякали пенсіонерів, що ті перестали впускати до своїх осель людей, котрі називаються соціальними працівниками. Навіть, якщо вони такими і є насправді. Такою ситуацією вельми стривожена начальник управління праці та соціального захисту міста Кам'янця-Подільського Надія Підскоцька. Адже люди втрачають можливість отримати допомогу, яку їх через територіальний центр надають двічі на тиждень. Окрім того, щороку управління проводить моніторинг потреб найбільш вразливих верств населення, тож фахівці мусять відвідати стареньких та скласти акти.

Віра ШПИЛЬОВА.

Терористичні атаки в Мумбаї можуть призвести до військового зіткнення між Індією та Пакистаном

Індійська влада звинувачує Пакистан у причетності до терористичної атаки в Мумбаї, яка забрала, за останніми даними, життя 174 осіб. А Ісламабад уже в повній бойовій готовності «відбити будь-яку зовнішню агресію». Тим часом глава МЗС Індії подав у відставку, а єдиний захоплений терорист дає свідчення. За його словами, терористи збиралися влаштувати в Мумбаї «індійське 11 вересня».

«У разі потреби командування пакистанської армії віддасть наказ перекинути до індійського кордону додатковий контингент військ з інших частин Пакистану», — заявив учора представник пакистанського командування, говорячи про 100-тисячне військове угруповання, готове відбити «будь-яку зовнішню агресію». Він також додав, що «найближчі 24 години будуть вирішальними».

Тим часом індійська сторона продовжує звинувачувати Пакистан у причетності до терактів. Заступник міністра внутрішніх справ Індії Шрі Пракаша Джайсвал заявив, що правоохоронні органи країни мають докази й незабаром нададуть їх громадськості. До слова, міністр внутрішніх справ Індії Шиврандж Патіл уже подав заяву про відставку прем'єр-міністрові країни.

У свою чергу, президент Пакистану Асіф Алі Зардарі виступив із засудженням терористичної атаки в Мумбаї й заявив про готовність сприяти слідству, однак застеріг владу Індії від поспішних висновків: «Якщо з'являться будь-які докази причетності до справи приватної особи або угруповання з моєї країни, мною негайно буде вжито заходів, про які довідаються в усьому світі».

Нагадаємо, терористи атакували низку міських об'єктів увечері 26 листопада, захопили заручників у двох фешенебельних готелях і в єврейському центрі. Операція зі знищення злочинців тривала більш як дві доби. Живим удалося взяти лише одного терориста з десяти. Схоплений Азам Амір Касаб заявив, що належить до пакистанського збройного угруповання «Лашкар-е-Тайба». Це сунітське угруповання (у різних перекладах «Армія чистих» або «Легіон праводвірних») базується на території Пакистану. З 1980 року його бойовики не раз здійснювали криваві теракти в Індії. Експерти стверджують, що обвинувачення на адресу «Лашкар-е-Тайба» загрожують загостренням відносин двох ядерних держав, оскільки вважається, що угруповання було створено пакистанськими спецслужбами для боротьби за спірний штат Джамму й Кашмір, розділений двома державами 1947 року.

ФОТОФАКТ

Університетський музей сучасного мистецтва в Мехіко вперше відкрито для відвідувачів.

Фото СІНЬХУА/Укрінформ.

Відкрито вірменський культурний центр

На Гагарінському плато поруч із вірменською церквою святого Григорія Просвітителя в неділю в Одесі відкрито найбільший у Східній Європі вірменський культурний центр. На урочистостях були присутні міністри культури Вірменії Асмік Погосян і України Василь Вовкун, Надзвичайний і Повноважний Посол Вірменії в Україні Армен Хачатрян, народний депутат Арсеній Яценюк.

— Будівництво центру тривало три роки, — розповів «Голосу України» керівник вірменської діаспори в Одесі Самвел Тигранян. — Тут розташовуються бібліотека, концертний зал. Наш культурний центр стане домом для 45-тисячної вірменської діаспори, що проживає в цьому місті.

Центрноситиме ім'я відомого в Україні вченого Левона Калустянця.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

СВІТ КОРОТКО

УКРАЇНА

Моряків з «Фаїни» незабаром звільнять?

МЗС України підтвердило інформацію стосовно домовленості про звільнення моряків із захопленого сомалійськими піратами судна «Фаїна». Про це вчора під час брифінгу повідомив керівник прес-служби Міністерства закордонних справ України Василь Кирилич. «Згідно з отриманою офіційною інформацією, переговорний процес про звільнення громадян із судна «Фаїна» перейшов у фінальну стадію», — повідомив Кирилич. Він також зазначив, що очікується узгодження деталей, необхідних для ухвалення остаточного рішення стосовно звільнення українських громадян». Крім того, Василь Кирилич сказав, що стан здоров'я заручників і «атмосфера на судні» задовільні. Нагадаємо, 25 вересня сомалійські пірати захопили судно «Фаїна», у складі екіпажу якого 17 громадян України, двоє росіян і один громадянин Латвії. На борту судна — 33 танки Т-72, гранатомети, зенітні установки та боєприпаси, які Україна продала Кенії.

ТАЇЛАНД

Серія вибухів у Бангкоку — поранено 70 осіб

До 70 зросла кількість поранених унаслідок нічних вибухів у столиці Таїланду в минулі вихідні. За останніми даними, туристів серед них немає. За словами очевидців, вибухи майже одночасно пролунали в аеропорту "Донг Муанг", дорогах, що ведуть до нього, і на телестудії. Одна граната розірвалася в приміщенні уряду, яке ще кілька місяців тому захопили демонстранти. В організації вибухів опозиція звинувачує уряд.

Крім того, ще вчора вранці через заворушення з країни не могли вилетіти більш як 100 тисяч іноземних громадян. Але згодом з'явилася інформація, що владі Таїланду вдалося домовитися з опозицією про можливість вильоту авіалайнерів із блокованого аеропорту «Субварнахумі».

Будівництво першої черги великої кільцевої автодороги навколо Києва коштуватиме 20 млрд. грн., **заявив голова Державної служби автомобільних доріг України Вадим ГУРЖОС** *(Укрінформ)*

У Рені (Одеська область) розпочався конкурс проектів пам'ятника морякам Дунайської флотилії, які загинули в роки Великої Вітчизняної війни *(Укрінформ)*

ФЕМІДА

Автори «Донецької мафії» мають виплатити 200 тисяч за порушення авторських прав

Рішенням Апеляційного суду Донецької області закінчилася суперечка між автором книги «Хроніка донецького бандитизму» Олександром Кучинським і авторами книги «Донецька мафія» Борисом П. і Сергієм К. з питань порушення авторського права.

Суд вирішив стягнути на користь Кучинського 200 тисяч гривень, що їх тепер мають виплатити автори «Донецької мафії» та її видавець — громадська організація «Фонд «Антикорупція».

Два роки тому головний редактор тижневика «Кримінал-експрес» Олександр Кучинський звернувся до суду з позовною заявою, в якій стверджував, що в «Донецькій мафії», яка з'явилася напередодні парламентських виборів 2006 року, використовувалися фрагменти і цілі розділи з його книги «Хроніка донецького бандитизму», виданої ще 2002 року, без згоди автора і навіть без посилань на першоджерело. Для розв'язання літературної суперечки суду довелося навіть призначати комплексну експертизу об'єктів інтелектуальної власності й лінгвістичну експертизу, що винесли рішення: у «Донецькій мафії» справді було використано фрагменти попередньої книги, і сама книга Кучинського могла бути використана як основа і першоджерело книги «Донецька мафія».

Судове рішення набрало законної сили. Варто зазначити, що такі судові вердикти, які стосуються літературного плагіату, в Україні поодинокі.

Захист від корупції

Столична бізнес–громада напружено очікує, як муніципальна влада столиці запроваджуватиме нововведення згідно з розробленим і ухваленим наприкінці листопада Положенням про порядок розміщення малих архітектурних форм для здійснення господарської діяльності та благоустрій прилеглих до них територій в м. Києві: відтепер долю малих архітектурних форм вирішуватиме монопольний оператор, підконтрольний Київській міській державній адміністрації.

Надалі недержавний оператор на власний розсуд вирішуватиме, де саме і яким саме МАФам стояти, яку суму власники кіосків сплачуватимуть за право присутності на виділеній їм території тощо.

Можливо, так і треба?! У соціальному діалозі чомусь постійно відчувається схильність до монополізації. «Кишенькові» бізнес-організації, особливо наближені до «тіл» привілейованих засновників, диктують іншим правила спілкування в рамках сторони роботодавців. Влада настільки велемудра, що часто-густо ігнорує не тільки ініціативи соціальних партнерів, а й результати офіційних переговорів і досягнуті домовленості —наприклад, Генеральної угоди, — прагнучи поставити струнко організації роботодавців у їх діяльності в умовах нібито вільної ринкової економіки.

Можливо, ми надто довго прожили у тоталітарній державі, де найменше вільнодумство каралося з усією суворістю, й відтоді не можемо жити інакше. Проте будь-хто мав тоді можливість поскаржитись у партком, і партія миттєво наводила лад потужною рукою?! Отже, вихід в тому, щоб, відкинувши «прогнившу» ринкову демократію, навввипередки бігти вперед назад до наскрізного монополізму?..

Можливо, таки доведеться бігти — якщо інакше справді не можемо налагодити життя у власній державі, столиці, оселі... Можна було би погодитися з монополізмом. Якби державний чи комунальний монополіст виконував суто технічні функції. Це те саме, що, наприклад, у випадку з природними монополіями. Проте це стосується, повторюю, виключно технічних — виконавських функцій. А функції регуляторно-дозвільні, функції ухвалення рішень були би державою, регіональними та місцевими органами влади передані громадськості — звичайно, за умови владного контролю. Тоді виконавча влада стане виконавцем по суті, в буквальному розумінні слова — монопольним виконавцем волі сторін соціального діалогу! І Київ, як столиця України, міг би показати тут приклад всій державі.

До речі, ще п.14 Указу Президента від 15 липня 2000 року «Про заходи щодо забезпечення підтримки та дальшого розвитку підприємницької діяльності» передбачалося «вживати в установленому порядку заходів до поступового переходу від державного регулювання підприємницької діяльності до її регулювання на засадах соціального партнерства». Це вже частково діє — адже Всеукраїнська асоціація автомобільних перевізників контролює автоперевезення, Асоціація фахівців з нерухомості України працює з рієлторами тощо. Кожне галузеве бізнес-об'єднання здатне ліцензувати суб'єктів, які здійснюють той чи інший вид господарської діяльності.

Це відкриває дорогу до самоорганізації бізнесу та прогнозованого розвитку економіки, а не планування її в центральному «штабі»... яке все одно призводить до занепаду! В такому разі, громадські бізнес-об'єднання виступатимуть партнерами державних та комунальних «технічних монополістів», а останні очистяться від страшної й, на перший погляд, невиліковної вразки — корупції: адже їх діяльність контролюватиме громадськість. Тож вести підкилимові ігри з бізнесом стане неможливо.

Ось така монополія була би реальним партнерством з владою, що вкрай необхідно в умовах фінансової кризи.

Віктор ХМІЛЬОВСЬКИЙ,
шеф-редактор журналу «Роботодавець», заслужений економіст України.

Міський голова розпочав шахову партію

І зробив це в оновленому міському шахово–шашковому клубі, де зібралися десятки любителів цієї гри. Сеанс одночасної гри з трьома юними шахістами провів Сергій Мельник.

Цей клуб вже не одне десятиліття приваблює і початківців, і досвідчених майстрів гри. Але справжнього господаря у нього так і не було. Лише після того, як міська влада прийняла його у комунальну власність, виділила майже триста тисяч гривень на ремонт споруди. Спортсмени сподіваються, що це стане добрим початком масового розвитку цього виду спорту в місті.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

Як передплатника позбавили «Голосу України»

БРУТАЛЬНИЙ ВИПАДОК

Колишній ліквідатор аварії на Чорнобильській АЕС, а нині пенсіонер Володимир Володимирович Волоха з Носівки уже майже півроку має клопіт через... «Голос України». Чоловік минулого року передплатив на рік газету Верховної Ради, бо переконався протягом чотирьох літ, що в ній є що почитати і, головне, закони важливі друкуються.

— Навесні я пішов у відділ соцзабезпечення із «Голосом України», — розповідає. — У газеті саме закон для «чорнобильців» надрукували. Так і так, пояснюю, тепер мені повинні давати отаку надбавку. Президент он закон підписав. «А в нас ще на руках його нема. — відповідають. — Будемо чекати з Чернігова». Я тим дівчатам і кажу: краще газету передплатіть, аніж ждете вказівок з обласного центру. Тільки час марнуєте».

Але у другому півріччі очікуваний щодня «Голос України» почав надходити до Володимира Володимировича з перебоями.

— Торік теж таке було, я не дуже й здивувався, — каже. — Тоді працювала листоношею на нашій дільниці жіночка, яка носила мені всі «Голоси» лише один раз — або у п'ятницю, або в суботу. Скаржився я на неї. А начальник Носівського відділення мені на те: «Коли я був головою колгоспу, вона в мене дояркою так само працювала. Там я її звільнив, а тут мусив узяти на роботу. Бо на таку зарплату ніхто не хоче йти». Слава Богу, замість неї нову знайшли! Почав я регулярно одержувати «Голос України». Та у другому півріччі — знову проблема. То дадуть газету, то ні. Або якусь іншу принесуть. Я — до листонош, а вони мені: «Розберемося». Чекаю тиждень, два. Знову така відповідь. Тоді з'ясувалося, що на нашій вулиці ще один передплатник «Голосу» є. Чоловік у райдержадміністрації працює. От він зустрів мою стареньку матір та й підвищив голос на неї: «Чого ви мою газету забираєте?». А чого ж ми її забираємо? Ми передплатили «Голос України» на рік!

Пішов чоловік розбиратися, але від того йому не полегшало. Виявляється, попередня листоноша не зробила замовлення на друге півріччя на цю газету для родини Волохів у Ніжинський ЦПЗ. Тому новоспеченій листоноші нічого й не перепадало у поштарську сумку.

Два місяці Волоха не отримував загальнодержавну газету.

— Мені, відверто кажучи, вже й незручно до відділення зв'язку заходити, — зізнається передплатник. — Бо чую: «О, кляузник прийшов!». Ну, справді, ніби я щось негарне вчинив, отака падлюка, яка хоче «Голос України» читати щодня. Навіщо? Хіба не вистачає газет, які раз на тиждень виходять?

Терпець знову у передплатника-пенсіонера увірвався. З копією квитанції про річну передплату пішов до відділення зв'язку.

— Мені хоч до кінця року буде надходити газета? — запитав.

— Ні, — «заспокоїли» його. — Заявки на цю газету до кінця року не зробили...

...Я не дуже повірив, коли дізнався про такий брутальний випадок поводження з передплатником не в якомусь глухому селі, а у райцентрі(!). Спочатку думалось: може, щось чоловік наплутав, забув передплатити газету на друге півріччя. Та інженер відділу передплати Чернігівської дирекції ДП УДППЗ «Укрпошта» Олена Полякова після розслідування підтвердила згаданий обурливий факт. Уже 27 листопада В. Волоха отримав одразу три номера видання Верховної Ради за тиждень.

— Мені телефонували з дирекції Ніжинського ЦПЗ, вибачалися, — пояснив Володимир Володимирович, — пообіцяли в рахунок компенсації передплатити «Голос України» на друге півріччя.

Що ж, хоч це вже добре. Але ця історія, схоже, — промовисте пояснення, чому в Ніжинському ЦПЗ падають тиражі загальнодержавних видань. Таке враження, що тут просто створюють «умови», щоб їх не читали. Справді, після подібного «носіння» газет мало в кого виникає бажання мати справу з періодичним загальнодержавним виданням. Адже за рік такого «читання» можна отримати й інфаркт. Думав вже й відмовлятися від «Голосу України», якби редакція не втрутилася оперативно за його сигналом.

Так, малі зарплати у листонош. Так, дуже високий відсоток плинності кадрів. Так, купа інших причин. Ми це розуміємо. Однак щось же і робити поштовій службі треба, аби подібного не траплялося.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Кожне галузеве бізнес-об'єднання здатне ліцензувати суб'єктів, які здійснюють той чи інший вид господарської діяльності

Олігополія — гра по-дорослому

БАЛАНС МІСЯЦЯ

❒ Перші жертви технічної рецесії у промисловості — безробітні та інвестиції: про гру на висадку.
❒ Офіційний курс перетнув психологічний бар'єр у шість гривень за долар — про гру в дурня.
❒ До 1 грудня ц. р. НАК «Нафтогаз України» мав погасити перед ВАТ «Газпром» частину спірного боргу — про гру втемну.

Згубна взаємозалежність

Анекдот. Цирковий трюкач підкидає вгору лісовий горішок і ловить його роззявленим ротом. Через рік повторює цей номер, але вже з кокосовим горіхом. Його запитують, чим пояснити такий карколомний прогрес? Каже: «Очі стали недобачати».

Тепер про наші бізнес-групи. Їх можна перерахувати на пальцях однієї руки, всі так чи інакше пов'язані з гірничо-металургійним бізнесом або енергетикою. Одне доволі поважне видання нещодавно укладало рейтинг 200 найбільших підприємств країни; так от, сукупна виручка трьох лідерів — ГМК «АрселорМіттал Кривий Ріг», «ММК імені Ілліча» і ВАТ «Меткомбінат «Азовсталь» — за 2007 рік сягнула близько восьми відсотків ВВП! Сталева когорта є носієм неабиякої частини валютної виручки і має неабиякий вплив на розвиток будівництва, залізничного транспорту, енергетики, машинобудування — усіх галузей, де використовують метал. Тому **обвал світових цін на метал, за яким відбулося різке зниження виробництва в ГМК, природно, потягнув за собою низку економічних, соціальних і бюджетних проблем. З другого боку, фатальна залежність торговельного балансу країни від експортної виручки ГМК та енергетики важить не менше за депутатську недоторканність.** Економічні рішення загальнодержавного значення вже не приймаються без санкції олігархів. Тому, приміром, велика приватизація у нас проводиться тоді, коли це вигідно одиницям, а не всім. Почасти через це антикризові законопроекти припадали пилом у парламенті.

Те, що ми маємо, розумники називають олігополією, я — грою на висадку. Не тому, що відставили Арсенія Яценюка — за ним, рано чи пізно, відставлятимуть його наступників. Бо, відклавши на кінець року прийняття антикризових законів (у розвиток президентського), влада по суті проголосила: і жертви, і черговий етап перерозподілу власності, підживленої кредитом від МВФ, — невідворотні.

Глибина кризи вказує на те, що згортання виробництва металопрокату може тривати так довго, що виправити наслідки не зможуть і власники меткомбінатів. Мільярдер Лакшмі Міттал — власник лідера металургійної галузі — на «Арселорі» вже має проблеми з виконанням інвестзобов'язань. Кризові явища вже у жовтні засвідчили технічну рецесію у металургійній, будівельній, легкій і, попри врожайний рік, падіння навіть у харчовій галузі. Дніпропетровська влада вже подумує частину зарплат видавати харчами.

Міністр фінансів Віктор Пинзеник не дорахується ПДВ і податку на прибуток у доходах держбюджету-2008. У нього підрахували, що за теперішнього рівня світових цін на метал і курсу гривні проти долара США дефіцит платіжного балансу може сягнути катастрофічного для країни рівня — близько 10 відсотків від ВВП (за 10 місяців маємо 6,5 відсотка). Інакше кажучи, державі може забракнути грошей фінансувати свої видатки, так само, як сім'ям безробітних. Закрити цей колосальний розрив можна інвестиціями (проблема — відновити приватизацію), пролонгованими або новими запозиченнями (через кризу на Заході не дадуть!) або доданою вартістю, створеною реальним сектором економіки (слід відновити те, що забрали). Звідси — гарячкове підписання урядом меморандумів про порозуміння з металургами, будівельниками, хіміками, шахтарями та іншими, які обіцяють преференції, але не вирішують, як на Заході чи в Росії, системної проблеми — зниження податкового тиску на економіку. Це не означає, що таких законопроектів немає в парламенті, але він, парламент, у листопаді фактично був поза грою.

> Уряд не піде на зниження фіскального тиску для економіки, бо це унеможливить прийняття бездефіцитного бюджету на наступний рік, що є умовою надання другого траншу кредиту від МВФ і реальним шансом уникнути плачевних наслідків.

Голгофа валютних ризиків

Разом з тим, можна не сумніватися, що уряд не піде на зниження фіскального тиску для економіки, бо це унеможливить прийняття бездефіцитного бюджету на наступний рік, що є умовою надання другого траншу кредиту від МВФ і реальним шансом уникнути плачевних наслідків. Подешевшання гривні більш як на 30 відсотків за два останні місяці свідчить, що таким наслідком може стати курсова нестабільність. Панічні настрої серед населення спровокували своїми непрофесійними діями Нацбанк, однак я впевнений, що вгамувати їх своєчасно не дали змоги політичні інтриги.

Фігурально кажучи, на валютному ринку грали в дурня. Нацбанк рефінансував банки за заниженим курсом або продавав 300—500 тисяч доларів США на день, а комбанки «пакували» ними свої і клієнтські рахунки, конвертуючи депозити в долари тільки для того, щоб повернутися наступного дня на міжбанк, заробивши на майбутньому курсі. Реальний сектор економіки не кредитувався, як і тоді, коли попит на долари був не такий шалений. За дев'ять місяців тільки десята частина з виданих реальному сектору кредитів пішла на оновлення виробничих потужностей. А від вересня через потребу покривати борги минулих періодів обсяги чистих кредитних залучень різко скоротилися і в реальному секторі, й у банківській сфері.

Біля обмінних пунктів валют програвали всі, бо на підкинуту регулятором маржу у 1,5 відсотка комбанки відповідали неправомірними і здирницькими комісіями. «Вуличний курс? — могли перепитати вас у Нацбанку, — ми його не беремо до уваги?» **Дарма. Бо за цим курсом фондуються малий і середній бізнес, неабияка частина торгівлі й населення, зокрема, усі, хто відповідає сьогодні за валютні кредити на споживчі товари або будівництво житла.** Нагадаю, кредити у валюті від року до п'яти перевищують 27 мільярдів доларів США, а на термін вище п'яти років — набагато більше! Наприкінці місяця, коли під тиском підвищуваних процентних ставок люди почали відмовлятися від вже оформленої іпотеки та автомобілів, банкіри відчули реальну загрозу масових сімейних дефолтів. А відтак і банківської системи, оскільки вона стоїть обома ногами на грошах своїх клієнтів.

У жовтні гривня подешевшала проти долара США на 15 відсотків, а кількість проблемних кредитів зросла, за деякими даними, на 14! На відкат курсу гривні, судячи з того, що ані банки, ані підприємства не переобтяжені валютними ресурсами, годі сподіватися. **Якщо не вгамувати зараз панічні настрої серед клієнтів, то до кінця року валютний курс може перетнути психологічний бар'єр у сім гривень за долар США так само стрімко, як він досяг рекордних значень у листопаді.**

На території газу

Тільки той, хто не розуміє, що на кону стоять політичні кар'єри вищих осіб держави, може довіряти грі втемну. Що воно таке, нам яскраво продемонстрували звітного місяця російський «Газпром» і НАК «Нафтогаз України». Це коли, не відкриваючи карт і прикупу, кажуть, що ви вже програли на мільярд доларів більше. На професійних гравців це не впливає, вони знають правила гри і що партію ще не зіграно, а балачки — психологічна зброя для дезорієнтації спостерігачів за грою втемну. Чому це завжди спрацьовує — не питання: відмовитися від необгрунтованих прогнозів не дає, по-перше, надмірна заполітизованість суспільства, по-друге, плачевний фінансовий стан НАКу, по-третє, використання неабиякої частини імпортного газу підприємствами теплової енергетики, а відтак — житлово-комунальним сектором. А сьогодні це спрацьовує, як ніколи раніше, через курсову нестабільність на валютному ринку. То, може, не варто заважати гравцям дограти газову партію? Позаяк перспективи для домогосподарств цілком передбачувані. Цього року вартість житлово-комунальних послуг зросла, хоч ціни на природний газ устояли. А відтепер зростає заборгованість за ці послуги через проблеми, пов'язані зі скороченням виробництва і реальних доходів населення.

Сергій ВЛАД.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

У Тернопільському національному економічному університеті вперше в країні почали видавати німецько-українські дипломи

Актова зала Тернопільського національного економічного університету минулої суботи була вщерть заповнена. На день відкритих дверей майбутні абітурієнти приїхали з Тернопільщини та багатьох областей України. Хоча вуз ще відносно молодий (трохи більше 40 років), але авторитетний в Україні, стрімко розвивається. Підтвердження — минулорічний конкурс, на окремі факультети він становив дев'ять осіб на місце.

За словами ректора університету, доктора економічних наук, професора Сергія Юрія, провести день відкритих дверей на кілька місяців раніше, ніж у попередні роки, спонукали певні зміни, внесені до правил прийому, тому майбутні абітурієнти повинні заздалегідь мати максимум інформації. Скажімо, рішенням приймальної комісії вузу прохідний бал на спеціальність «юрист» піднято із 124 до 140, «фінанси і кредит» — до 130. Це обумовлено тим, що на них був найвищий конкурс, і вуз має змогу вибрати кращих з кращих. Крім того, ректор радив подавати оригінал документів, а не копію — це свідчитиме про цілеспрямоване обрання спеціальності.

Добрі результати демонструють і слухачі підготовчого відділення, що діє при університеті. Тут можна також здобути другу спеціальність, вступити в магістратуру, аспірантуру.

Сергій Ілліч ознайомив майбутніх абітурієнтів із сьогоденням і перспективами університету. Студентська родина налічує майже 30 тисяч осіб. Щоб вчитися у вузі, не обов'язково приїжджати до Тернополя. Університетські філії діють в Івано-Франківську, Вінниці, Луцьку, Нововолинську, Чорткові (Тернопільщина), Калуші (Івано-Франківщина), Форосі (Республіка Крим), Єревані (Вірменія), Афінах (Греція).

Щороку більш як 200 студентів навчаються у провідних університетах Німеччини, Швейцарії, Великої Британії, США, Польщі, Греції, стажуються і практикуються у зарубіжних фірмах, а іноземні викладачі приїжджають читати лекції до Тернополя. Адже в університеті діє кілька спільних із закордонними університетами факультетів. Цього року вперше в Україні тут почали видавати німецько-українські дипломи.

Абітурієнтам варто звернути увагу й на вивчення іноземних мов. Інтеграції в європейську освітню систему сприятиме і те, що Тернопільський національний економічний університет нещодавно став членом Великої Хартії університетів світу, а нині тут готуються до міжнародної акредитації. Це відкриває широкі перспективи перед вузом і його випускниками, підвищує рівень освіти.

Ректор, члени приймальної комісії відповіли на запитання майбутніх абітурієнтів та їхніх батьків. Про свій вуз розповіли нинішні студенти. Гості також мали змогу ознайомитися з факультетами університету, його спортивною, оздоровчою та відпочинковою базами, гуртожитками, побували в аудиторіях. А поки бажаючі випробовували себе у вузівській олімпіаді, батькам показали концерт.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.
Фото автора.

Тривожні сигнали політичного активізму у правосудді

Практична діяльність адміністративного судочинства, предметом якого є відносини особи і влади, покликана розв'язувати особливі спори. За своєю суттю вони зводяться до встановлення меж свободи першої і повноважень другої. Судочинство в адміністративних справах визначає правомірність заборони державі втручатись в ті сфери життя особи, де право декларує свободу і недоторканність особи або, навпаки, підтверджує необхідність обмеження свободи особи задля вищих цілей суспільства, загального блага.

Олександр ПАСЕНЮК.

Діяльність адміністративного судочинства — лакмусовий папірець, особливий покажчик рівня взаємин, а отже, глибини обопільної довіри у суспільстві і, зокрема, довіри до держави як його системотворчого елементу. Не буде великим перебільшенням стверджувати, що самим фактом свого існування в країні розвинена адміністративна юстиція засвідчує особливий рівень демократичності і водночас високої правосвідомості суспільства, держави, усіх носіїв політичної влади.

Новаторський характер такої концепції в українському праві наштовхується на інертність політичних сил у суспільстві, не готових до судового контролю за правомірністю власної діяльності. Резонансні випадки блокування судового розгляду, висування вимог до працівників судів поза судовим процесом, погрози ліквідацією судів та звільнення суддів з посад це, щонайменше, — неповага до суду, виклик не тільки державній владі, а й суспільству загалом.

Належна поведінка сторін особливо важлива в адміністративному судовому процесі. Лише сумлінне ставлення до власних прав і посадових обов'язків дає змогу усвідомити і застосувати принципи добросовісності і пропорційності (адекватності) — підвалини в сучасній концепції правової держави. Без них жодне право, а особливо те, що реалізується у сфері публічної влади і впливає на здійснення владних управлінських функцій, не здатне по-справжньому виявити свої позитивні сторони. Особливо яскраво це помітно на фоні резонансних випадків, коли час, який відводиться на підготовку справи, використовується лише для її затягування, або раптом швидкість прийняття рішення конкурує зі швидкістю світла. До цієї ж категорії належать випадки, коли політичний імунітет розуміється як безкарність і право на свавільні вчинки, а розсуд, що його надає закон, замість адекватного вимогам підходу до пошуку рішення перетворюється на знаряддя політичної чи корисливої однобічності. За таких обставин суспільство дедалі глибше занурюється в нестабільність і взаємну недовіру.

Привертає до себе увагу проведена нещодавно корекція у структурі столичного адмінсудочинства. Втілюючи у життя такий важливий крок реформування, на тлі пильної уваги суспільства до стану правосуддя загалом, не можна не зважати на те, що будь-які реформи завжди тягнуть за собою не лише бажані, очікувані наслідки. Задумані як крок у напрямі підвищення якості судочинства, зміни у структурі столичного правосуддя в результаті їх поспішного проведення не забезпечили формування якісної і зрозумілої структури столичного адміністративного судочинства. Безперечно, один окружний адміністративний суд у Києві, де в силу політико-адміністративного устрою держави знаходиться практично вся центральна влада, складно порівняти і прирівняти до одного адміністративного суду Тернопільської, Волинської чи Чернівецької областей. Варто також пригадати, що ще з часів ухвалення Верховною Радою України Концепції судово-правової реформи в Україні у 1992 році фахівці висували ідею позбавити адміністративне судочинство прив'язки до обласного поділу, натомість розробити і впровадити судові округи. Однак саме через небажання вдаватися до глибоких перетворень у системі українського судоустрою ця ідея була тоді відкладена, і адміністративні суди першої інстанції залишились прив'язаними до обласного поділу і міського в містах з особливим статусом. Але їх назва — окружні адміністративні суди — вказує на той напрям, у якому адміністративне судочинство розвиватиметься далі. У Києві ж ситуація вже зараз видається значно складнішою, ніж деінде, і не лише з адміністративної, «столичної» точки зору. Крім столичних функцій, досить згадати лише обсяг київського бюджету, який з огляду на специфіку устрою України істотно перевищує сумарні фінансові показники таких великих центрів України, як Харків, Дніпропетровськ, Донецьк і Львів. Тому питання організації адміністративного судочинства в Києві не може бути вирішене без врахування таких особливостей столичних функцій міста, а також оптимального навантаження на суди і суддів у судах. Але довгоочікуване створення кількох чи принаймні одного адміністративного суду в Києві через певний час і спосіб реалізації цієї ідеї (жодних вказівок на перехідні механізми, недостатньо глибокі прорахунки фінансової і організаційної сторін питання) породили у суспільстві загалом необґрунтовані підозри щодо цього потрібного процесу.

> Резонансні випадки блокування судового розгляду, висування вимог до працівників судів поза судовим процесом, погрози ліквідацією судів та звільнення суддів з посад це, щонайменше, — неповага до суду, виклик не тільки державній владі, а й суспільству загалом.

Не потребує додаткової констатації те, що в Україні вищі органи публічної влади, їхні керівники і відповідальні працівники до стану підконтрольності, судової перевірки своїх посадових справ не звикли. Прикро, та ця вада певною мірою стосується і тих, хто покликаний здійснювати адміністративне судочинство. У їхніх руках — меч юстиції, але, на жаль, відсутнє розуміння суті власних повноважень і високої ціни, яку доведеться заплатити за шкоду авторитету цього нового інституту судової влади України. Особливо суддям, у силу їхніх службових обов'язків і, не в останню чергу, з огляду на важливість у їхній діяльності державно-правового, громадянського підтексту, слід дати відповідь: де у їхніх правозастосовчих актах прояв адекватності рішення його правовим і суспільно-політичним реаліям, де розуміння адміністративно- і конституційно-правового змісту, природи стосунків переданих їм на розгляд спорів? Доводиться визнати, що підготовка окремих суддів до діяльності у сфері адміністративної юстиції виявилась надто слабкою, а спокуси, вочевидь, надто заманливими.

> Доводиться визнати, що підготовка окремих суддів до діяльності у сфері адміністративної юстиції виявилась надто слабкою, а спокуси, вочевидь, надто заманливими.

Окремо слід визнати, що інститут забезпечення позову сформований недостатньо деталізовано. Його несумлінна, а по суті — безвідповідальна і упереджена реалізація тягне за собою наслідки, які прямо протилежні меті запровадження цього інституту. Якщо, забезпечивши позов, суддя фактично гарантує задоволення позовної вимоги і усуває саму можливість повернути справу у попередній стан, що склався до подання позову, то він на стадії забезпечення фактично вирішує спір по суті. А така підміна судового розгляду стадією забезпечення позову не може вважатись нічим іншим, як зловживанням владою і перевищенням повноважень. Терпимість до такої поведінки у суддівському корпусі може бути пов'язана лише з тим, що зміст цього доволі нового інституту ще недостатньо досліджено, в тому числі і на науковому рівні. Але кожне зловживання ним має одержувати відповідну оцінку, а політикам слід згадати, що вони несуть відповідальність за те, щоб їхня полеміка не виплескувалась за межі парламентської зали — в судові слухання, і не вносила розгубленість і відчай у суспільну свідомість, яка і без цього сьогодні перебуває у стані тривожного очікування, пов'язаного з поширенням світової фінансової кризи і її впливом на Україну.

Адміністративне судочинство нині є наймолодшою частиною української судової системи. Воно робить перші кроки, завершуючи етап становлення, формуючи сучасні засади системи судового захисту прав і свобод людини і громадянина, передбаченої конституційними положеннями. На цьому етапі особливо важливою є увага суспільства і конструктивна критика, які допомагають досягти належного рівня якості роботи, а також недопущення політизації суду, підтримка його безсторонності і неупередженості.

Олександр ПАСЕНЮК,
голова Вищого адміністративного суду України,
заслужений юрист України,
суддя вищого кваліфікаційного класу.

Міжнародній газеті «Посередник» — 20 років!

Створена у грудні 1988 року, наша газета стала першим діловим виданням не тільки на території України, а й на просторах колишнього Радянського Союзу. Вона стала дзеркалом економічних явищ, що відбувалися в нашій країні. Після розпаду Союзу в Україні потроху почав розвиватися приватний бізнес. У той час і наша газета була невеликим рекламним виданням, що відображало перші кроки підприємництва, яке зароджується. Але поступово слова «бізнесмен», «підприємець», що мали негативний характер, перетворюються на характеристику людей енергійних і заповзятливих. Країна стає на нові рейки. Важко пробивається малий і середній бізнес, а газета «Посередник» дійсно стає посередником і не тільки між тими, хто продає й купує, а й між приватними підприємцями та економікою молодої України.

Вона поступово перетворюється на цікаве й затребуване видання, зростає її тираж, розширюється географія її поширення, її знають не тільки в ближньому, а й у далекому зарубіжжі. З невеликого рекламного видання вона перетворюється на 68-шпальтову кольорову газету, видавану 100-тисячним тиражем, з корпунктами не тільки у всіх регіонах України, а й за кордоном.

На її сторінках висвітлюються найактуальніші питання, пов'язані з економікою, виступають відомі банкіри, економісти, підприємці. Про різноманіття її тематики свідчать такі рубрики: ділові новини, актуальні інтерв'ю, реклама й політичний менеджмент, товари й ціни, банки, ділові досьє, юридичні консультації, бюро споживача, податки й бухгалтерія, дозвілля, ваше здоров'я та багато інших, що змінюються залежно від інтересів читачів.

Україна стала самостійною державою й з її світовим визнанням у столиці одне за іншим почали відкриватися закордонні дипломатичні представництва. І це відразу знайшло відображення на сторінках нашої газети. Про налагодження зовнішньоекономічних зв'язків між Україною і зарубіжжям наші читачі дізнавалися з інтерв'ю з дипломатами різних країн, з репортажів з міжнародних форумів та виставок. Тож у газеті з'явилася нова рубрика «Зовнішньоекономічні зв'язки», що є й тепер. Тут крім інтерв'ю й бесід із представниками закордонного бізнесу постійно публікуються пропозиції закордонних фірм і підприємців, що викликають жвавий інтерес наших читачів. Адже недаремно наша газета називається міжнародною.

На сторінках газети вперше побачили світ і багато творів нашого головного редактора, заслуженого журналіста, письменника Владлена Новожилова. У рубриках «Тайм-аут», «Клуб подорожей» не раз друкувалися його повісті й оповідання, які згодом увійшли до його книги.

Газета росла й розширювалася. Навколо неї виник концерн «Посередник», до якого увійшли районна газета «Шулявка», комерційний відділ, відділ книговидання.

За 20 років багато чого змінилося в економіці й політиці країни. З'являлися й зникали підприємства, у тому числі й газетні видання, а ми живемо й процвітаємо.

За всю нашу багаторічну історію газета не раз перемагала у всіляких конкурсах, нагороджувалася різними званнями, преміями, грамотами й призами, але найважливіша для нас нагорода — це визнання й любов наших читачів. І ми вдячні їм за це.

Якщо ми цікаві читачам, то можна вважати, що недаремно був пройдений нами шлях завдовжки в 20 років. Дякуємо всім тим, хто пам'ятає нас, вірить нам і читає!

Мистецтво перетворення,

або Як спиртові випаровування стають горілчаним фальсифікатом

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, в Україні умовна «душа населення» за рік випиває приблизно 12 літрів зовсім не умовного спиртного (показник у 8 літрів, за розрахунками ВООЗ, вже є загрозливим). Вітчизняна офіційна статистика свідчить, що приблизно 900 тисяч українців — хронічні алкоголіки, хоча багато хто з фахівців стверджує, що насправді залежних від алкоголю значно більше.

На жаль, статистика, яка знає все, не може точно сказати, скільки з 12 літрів «на душу» становить фальсифікат і скільки людей захворіли алкоголізмом саме через регулярне вживання фальсифікованих напоїв.

Як повідомило 29.10.08 р. УНІАН (http://unian. net/ukr/news/news-281339. html) з посиланням на Департамент контролю за виробництвом та обігом спирту, алкогольних напоїв та тютюнових виробів Державної податкової адміністрації України, на ДП «Трилiський спиртовий завод» зберігалося 270 тисяч конфіскованого державою спирту. Після проведеної на початку літа цього року інвентаризації з'ясувалося, що конфіскату-ректифікату залишилося трохи менш як 235 тисяч літрів (234869 літрів, коли бути точним).

Залишок у вигляді майже 235 тисяч літрів спирту було передано Стадницькому спиртозаводу в особі Володимира Курдюкова, котрий прийняв на зберігання конфіскат за дорученістю директора спиртозаводу Віктора Жуковського.

Але коли 21 жовтня інвентаризацію провели вже на Стадницькому заводі, то виявилося, що 235 тисяч літрів spiritus vini зникли. За словами виконуючого обов'язки директора Департаменту контролю за виробництвом та обігом спирту М. Зальотіна, «станом на 21.10.2008 р. спиртовмісна рідина в кількості 23486,98 декалітра на ДП «Стадницький спиртозавод» відсутня».

А тепер трохи арифметики. Ціна 270 тисяч літрів спирту сорту «люкс» (за вартості 72 гривні за декалітр) — 1,94 мільйона гривень. Але сьогодні не ті часи, щоб вживати C_2H_5OH у чистому вигляді. 270 тисяч літрів спирту — це 1,35 мільйона півлітрових пляшок горілки. І якщо оцінити, що втратила держава з урахуванням непрямих податків, акцизного збору (21,5 гривні за літр спирту — 5,8 мільйона) і ПДВ (20 відсотків — 1,54 мільйона), то набігає сума майже в 9,3 мільйона гривень.

Отже, на Трилiському спиртовому заводі випарувалося 1,2 мільйона державних гривень. На Стадницькому спиртозаводі зникло 235 тисяч літрів продукту, котрий міг обернутись для бюджету акцизом і податками в розмірі 8,1 мільйона гривень. Наразі невідомо, чи спитав хто з керівництва державного Трилiського підприємства про «незначну» нестачу (35 тисяч літрів спирту — це ж дрібниця, правда ?)

Більш значуща втрата на іншому, також державному, підприємстві, на думку вищезгадуваного пана Зальотіна, «дає підстави вважати про порушення чинного законодавства з боку керівника ДП «Стадницький спиртозавод». В офіційному листі до концерну «Укрспирт» Департамент контролю за виробництвом та обігом спирту, алкогольних напоїв та тютюнових виробів ДПА пропонує притягнути керівництво цього підприємства до дисциплінарної (дисциплінарної ?) відповідальності. Про факт зникнення конфіскованого спирту зі Стадницького спиртозаводу було повідомлено Головне управління податкової міліції, Генпрокуратуру і Мін'юст.

Зокрема, уряд пропонує підняти акциз на етиловий спирт на 25,6 відсотка (з 21,5 до 27 гривень за літр). Деякі експерти вважають, що нові збори змусять частину (називається частка й у 50 відсотків) горілчаного ринку перейти в «тіньовий» сектор економіки.

Із цих високих установ новин поки що немає. Натомість Служба безпеки, як повідомило 18.11.08 р. УНІАН (http://unian. net/ukr/news/news-285141. html), порушила кримінальну справу за фактом незаконного привласнення та реалізації майна, що підлягало конфіскації за рішенням суду (справа № 422 за ч. 2 ст. 388 КК України).

Як відомо, в боротьбі з фінансовою кризою Кабінет Міністрів запропонував пакет урядових законопроектів «Про мінімізацію впливу світової кризи на економіку України» (реєстраційний № 3309 від 22.10.2008 р.). Зокрема, уряд пропонує підняти акциз на етиловий спирт на 25,6 відсотка (з 21,5 до 27 гривень за літр). Деякі експерти вважають, що нові збори змусять частину (називається частка й у 50 відсотків) горілчаного ринку перейти в «тіньовий» сектор економіки, інші — що виробники горілки почнуть разом із виробництвом іммігрувати за кордон. Але хіба за кордоном можна безкарно вкрасти 1,35 мільйона пляшок? Здається, таке можливо лише в Україні.

За даними ВООЗ, на одного середньостатистичного українця на рік припадає 12 літрів алкогольних напоїв. Показник у 8 літрів, за розрахунками ВООЗ, вже є загрозливим.

Пікантність ситуації в тому, що буквально днями, перед «спиртовим скандалом» на Стадницькому спиртозаводі (16 жовтня ц. р.), Президент України Віктор Ющенко з нагоди Дня працівників харчової промисловості присвоїв своїм указом директору цього підприємства Віктору Жуковському звання «Заслужений працівник промисловості України». Як відомо із президентського указу, високе звання керівник стадницьких спиртовиків отримав за «вагомий внесок в розвиток вітчизняного виробництва високоякісних продуктів харчування»...

Високоякісну горілку продукують найбільш потужні виробники, що дорожать своїми торговими марками. Навряд чи вони будуть займатися сумнівними оборудками з «лівим» спиртом. Він (а крадений товар, як відомо, продається за заниженою ціною) насамперед мав би зацікавити виробників фальсифікату, завдання яких — купити сировину якомога дешевше, щоб продавати кінцевий продукт за ціною, що нижча за вартість продукції відомих виробників (це не означатиме, буцімто фальсифікат не піде в роздріб під виглядом горілки відомих брендів).

Як тут не згадати, що протягом поточного року активно діє програма боротьби із фальсифікатом горілчаних виробів. Відбулися десятки прес-конференцій щодо фактів оперативної роботи за участю правоохоронних та наглядових органів. Як упіймають приватного підприємця з кількома пляшками горілки без документів — доповідають на всю країну про конфіскат, порушення закону та загрозу здоров'ю нації.

А тут ми маємо кричущий факт: на фальсифікат могло піти не декілька пляшок, а цистерни спирту. «Стрілочника» нібито знайдено, але високі компетентні органи не дають відповіді на основні питання: куди, в які руки пішов продукт з державного заводу? Куди пішли гроші? Хто відповість за збиток державі, котра не отримала у вигляді податків та акцизів ще майже 7 мільйонів?

Бо літр спирту дає п'ять пляшок горілки. Одна пляшка такого фальсифікату може продаватись щонайменше за 10 гривень (а з огляду на останню урядову пропозицію — паралельно з підвищенням акцизу на спирт встановити мінімальну роздрібну ціну на горілку в розмірі 14 гривень за 0,5 літра — навіть більше). 1,35 мільйона пляшок найдешевшої горілки — це мінімум 13,5 мільйона гривень. Максимум (за мінімальною ціною в 14 гривень) — 18,9 мільйона. Ось така арифметика.

Залишилось підрахувати, скільком українцям 1,35 мільйона пляшок «лівої» горілки допоможуть пережити світову фінансову кризу. І скільки поповнять 900-тисячну армію офіційних «хроніків».

Олег НОВІКОВ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

У НОМЕР

ХМЕЛЬНИЧЧИНА

Депутати дали дозвіл на «сковані» колеса

Так у Кам'янці-Подільському вирішили перемогти незаконне паркування автомобілів, адже центр міста буквально перетворився на суцільні стоянки. Замок, що клацне на колесах, не відчиниться доти, поки власник не сплатить паркувальнику. Чи не буде зловживань та хабарництва з боку останніх, як це спостерігається на дорогах з даїшниками, місцева влада не може передбачити. Проте доволі різких заходів доводиться вживати не лише, щоб «розчистити» проїзд для іншого транспорту, а й із метою наповнення бюджету.

Віра ШПИЛЬОВА.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Вилучено контрабандне срібло

Під час прикордонно-митного контролю в аеропорту Івано-Франківська у громадянина України, котрий прилетів рейсом із Стамбула, було вилучено понад два кілограми срібних ювелірних виробів.

Як повідомила прес-служба Західного регіонального управління Державної прикордонної служби України, прикордонники перед цим отримали інформацію про можливе перевезення пасажирами рейсу із Стамбула контрабандних товарів. Іванофранківця було запрошено до спеціальної кімнати для проведення огляду особистих речей та багажу. В поліетиленовому пакеті під одягом у нього було виявлено незадекларовані вироби зі срібла загальною вагою 2 034 грами. За фактом приховування товарів від представників контролюючих органів складено протокол, а ювелірні вироби вилучено.

Дарина НАЗАРЧУК.

ДОНЕЧЧИНА

Мобільні групи перевірять лісопилки

Такі групи створюють з ініціативи Донецької обласної ради, щоб запобігти несанкціонованому вирубуванню дерев. До складу ревізорів увійдуть представники місцевої влади, міліції, податкової служби та лісового господарства. «Наше завдання — захистити ліси Донеччини від несанкціонованого вирубування, — заявив заступник голови обласної ради Володимир Ішков. — Наш і без того екологічно небезпечний регіон потребує, як ніхто інший, зелених насаджень. Із обласного бюджету щороку виділяються кошти для висаджування дерев, щоб вони виросли, потрібно десять—двадцять років. Тоді як незаконні лісопилки знищують дерево протягом двадцяти хвилин!».

За попередніми даними, в області діють майже півтори сотні підприємств із переробки лісу. Передусім мобільні групи проведуть перевірки в Артемівському, Великоновосілківському, Волноваському, Володарському, Красноармійському, Краснолиманському, Слов'янському районах, а також у Горлівці й Торезі.

Ліна КУЦ.

Підвал, сарай, комора належать власнику квартири

Наша квартира є викупленою у держави за договором купівлі–продажу. Тому мене цікавить: чи перейшло право власності на допоміжні приміщення (підвал, сарай) до нашої родини під час купівлі? Якщо так, то чи не потрібні для цього якісь підтверджувальні, крім договору, документи?

Іван ДОВБУШ.

Чернівці.

Відповідає перший заступник міністра з питань житлово-комунального господарства України Орест ЛОТОЦЬКИЙ:

— Власникам квартири у дво- або багатоквартирному житловому будинку належать (на праві спільної сумісної власності) приміщення загального користування, опорні конструкції будинку, механічне, електричне, сантехнічне та інше обладнання за межами або всередині квартири, яке обслуговує більше однієї квартири. Окрім цього — споруди, будівлі, які призначені для забезпечення потреб усіх власників квартир, а також власників тих нежитлових приміщень, які розташовані у житловому будинку (все це — згідно із статтею 382 Цивільного кодексу України).

Відповідно до статті 10 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» власники квартир багатоквартирних будинків є співвласниками допоміжних приміщень будинку, технічного обладнання, елементів зовнішнього благоустрою і зобов'язані брати участь у загальних витратах, пов'язаних з утриманням будинку і прибудинкової території відповідно до своєї частки у майні будинку. Допоміжні приміщення (комори, сараї і т. ін.) передаються у власність квартиронаймачів безплатно і окремо приватизації не підлягають.

Рішенням Конституційного Суду України від 02.03.2004 року № 4-рп/2004 встановлено, що допоміжні приміщення (підвали, сараї, комори, горища, колясочні і т. ін.) передаються безплатно у спільну власність громадян одночасно з приватизацією ними квартир (кімнат у квартирах) багатоквартирних будинків. Підтвердження права власності на допоміжні приміщення не потребує здійснення додаткових дій, зокрема створення об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, вступу до нього.

Питання надсилайте за адресою редакції або на let@golos.com.ua з позначкою «Діалог». Передплатникам нашої газети ми допомагаємо постійно й позачергово. Не забудьте тільки вкласти в конверт копію квитанції про передплату.

Енциклопедію домашнього господарювання пишуть самі читачі

Після невеличкої публікації про газету «Діло хазяйське» в «Голосі України» до корпункту в області та редакції цієї газети почали надходити листи, в яких читачі просять розповісти про це видання трохи більше.

На запитання читачів і нашого власного кореспондента Петра Мельника відповіла редактор газети «Діло хазяйське» Галина Вдовиченко.

— Будь ласка, декілька слів про вашу газету — коли створена, на яке коло читачів розрахована?

— Перший номер «Діла хазяйського» вийшов два роки тому. Орієнтована газета на дуже широке коло читачів. Але передусім на тих, хто любить роботу на землі, прагне щось змайструвати, створити власними руками. Нашими читачами є і селяни, і міські жителі. Якщо кількома словами, то наша газета — це своєрідна енциклопедія домашнього господарювання. Вона кольорова, виходить на 24 сторінках один раз на тиждень журнальним форматом (А4). У виданні можна прочитати поради досвідчених городників та тваринників, найрізноманітніші цікаві матеріали про те, як зробити ремонт у квартирі, виготовити прості й зручні меблі, відремонтувати автомобіль, пошити чи сплести одяг, приготувати смачні страви, доглядати за тваринами та ще безліч найрізноманітніших порад майстрам та господиням. Також ми публікуємо програму телепередач, матеріали для дітей та з питань психології.

— А за яким принципом ви визначаєте теми для публікацій?

— Без перебільшення скажу, що на 80—90 відсотків теми для публікацій ми черпаємо з листів, які надходять на адресу редакції, та дзвінків наших читачів. Часто ті, кому до рук потрапила наша газета, приходять зі своїми запитаннями й до редакції. Ми намагаємося відповісти на всі питання, що надходять до нас. У цьому нам активно допомагають спеціалісти — агрономи, будівельники, зоотехніки, ветлікарі, автомеханіки. Крім того, є багато людей, котрі прагнуть поділитися життєвим досвідом з іншими, їхні публікації також досить часто можна зустріти на сторінках нашої енциклопедії. Даючи людям відповіді на ті питання, які ставить перед ними життя, ми постійно ведемо своєрідний діалог з читачами.

— Спочатку газета виходила як обласна. Невже вона стала настільки затребуваною, що її варто виходити на всеукраїнський рівень?

— Уже з перших номерів газета знайшла свого читача, згодом до редакції почали надходити листи, в яких люди запитували, як оформити передплату на «Діло хазяйське» в інших областях України. Стало зрозуміло, що наше видання вже дозріло для того, щоб стати всеукраїнською газетою. Ми дуже радіємо з того, що коло наших читачів стає дедалі ширшим.

На знімку: редактор «Діла хазяйського» Галина Вдовиченко.

Фото Петра МЕЛЬНИКА.

Хочу потрапити на особистий прийом

До Міністерства палива та енергетики у мене накопичилося безліч питань. Щоб не закидати Міненерго листами, вирішив потрапити на особистий прийом. Сподіваюся, це можливо? Поясніть, як він відбувається?

Дмитро ГОРБУЛЕНКО.

Знаменівка Новомосковського району Дніпропетровської області.

У Міністерстві палива та енергетики України повідомили наступне. З метою створення необхідних умов для реалізації прав громадян та згідно із ст. 22 Закону України «Про звернення громадян» у міністерстві наказом від 26 березня 2001 року за № 139 «Про заходи організації особистого прийому громадян» керівництвом апарату Міненерго України затверджено графік особистого прийому громадян керівництвом міністерства.

Первинний прийом громадян проводиться працівниками сектору з питань звернень громадян Управління діловодства, контролю і звернень громадян з урахуванням правил внутрішнього трудового розпорядку міністерства (з 08:30 до 17:30 за адресою: Хрещатик, 30). Працівниками сектору надається роз'яснення громадянину, що звернувся, щодо подальшого розгляду його звернення. За необхідності до особистого прийому залучаються фахівці відповідних структурних підрозділів апарату міністерства, у межах компетенції яких здійснюється розгляд даного звернення.

Якщо вирішити порушені в усному зверненні питання безпосередньо на особистому прийомі неможливо, вони розглядаються у тому само порядку, що й письмове звернення. Про результати розгляду громадянину повідомляється письмово або усно, за його бажанням.

Якщо питання не належить до компетенції міністерства, громадянам надається роз'яснення, до якого відповідного органу слід звернутися.

Організація особистого прийому у заступників державного секретаря проводиться згідно із затвердженим графіком особистого прийому громадян. До міністра та державного секретаря особистий прийом організують відповідно працівники патронатної служби (тел.: 221—42—93) та служби державного секретаря (тел.: 221—48—69).

Дані про осіб, що звернулися, та результати розгляду їх питань ведуться у журналі обліку особистого прийому громадян та реєструються в комп'ютерній базі для подальшого розгляду керівництвом міністерства.

Хто повинен оплатити знижку супроводжуючій особі?

У рубриці «Діалог» за 30 вересня 2008 року вийшла відповідь від Мінпраці про те, що супроводжуючі особи мають знижку на проїзд. Але я не зрозумів, хто конкретно повинен оплатити цю знижку та до кого потрібно звертатися?

Семен ЖЕРЕБКО.

Вінниця.

Відповідає директор Департаменту у справах ветеранів та людей похилого віку Міністерства праці та соціальної політики Ольга КРЕНТОВСЬКА:

— Згідно з Постановою Кабінету Міністрів України від 02.01.1995 року № 1 «Про доповнення постанови Кабінету Міністрів України від 12 травня 1994 року № 302» безплатний проїзд надається один раз на рік (туди і назад) залізничним, водним, повітряним або міжміським автомобільним транспортом у поїздах і вагонах (каютах, салонах) усіх категорій (класів). Пільгові квитки купуються в обмін на талони за пред'явленням листа талонів і посвідчення про право на пільги.

Таким чином, реалізація права інвалідів війни та супроводжуючої інваліда війни І групи особи на користування пільгами на проїзд у міжміському транспорті здійснюється на підставі листів талонів, які видаються органами праці та соціального захисту населення інвалідам війни, в тому числі на супроводжуючу особу.

Льотчик-штурмовик Алексухін

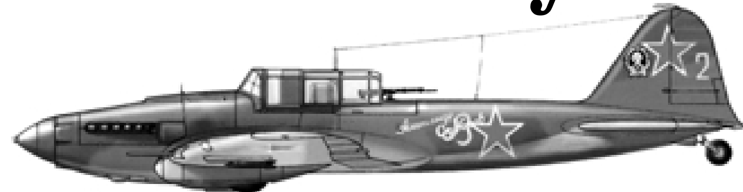
ІМЕННА ВУЛИЦЯ

У рубриці «Діалог» уже не вперше читаю біографії тих, на честь кого названі вулиці (столиці й не тільки). Досить пізнавально, дякую! От і в мене виникло питання: у Святошинському районі столиці є невелика вулиця імені Василя Алексухіна. Хто він такий?

Світлана ЯЦЕНКО.

Київ.

Василь Тимофійович АЛЕКСУХІН — льотчик-штурмовик, Герой Радянського Союзу (1944, посмертно), старший лейтенант, учасник Великої Вітчизняної війни. Народився в 1919 році в селі Воропаївка, нині Путятинського району Рязанської області, у родині селянина. Закінчив неповну середню школу. З 1939 року — в Червоній Армії, закінчив Таганрозьку військову авіаційну школу льотчиків. З початком Великої Вітчизняної війни — в діючій армії. До серпня 1943 року став командиром ланки 617-го штурмового авіаційного полку (291-а штурмова авіаційна дивізія, 2-а Повітряна армія, Воронезький фронт). Лейтенант В. Алексухін здійснив 76 бойових вильотів на штурмування й знищення живої сили й техніки супротивника, у повітряних боях збив 3 ворожі літаки. 15 грудня 1943 року, при виконанні чергового бойового завдання, літак заступника командира ескадрильї 617-го штурмового авіаполку старшого лейтенанта В. Алексухіна був підбитий. Відважний льотчик направив свій обійнятий полум'ям штурмовик на скупчення танків супротивника й загинув. 4 лютого 1944 року за мужність і військову доблесть, виявлені в боях з ворогами, Василю Тимофійовичу Алексухіну посмертно було присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Нагороджений орденами Леніна, Червоного Прапора (двічі), Червоної Зірки.

На знімках: лейтенант В. Алексухін і стрілець-радист А. Гатаюнов, 617-й ШАП; літак іл-2.

Інформація та фото з сайта www.airaces.narod.ru.

«Діалог» з читачами ведуть Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА

Прибульці викрали родину, пропонували свінг і розповіли про майбутнє землян!

«Я приревнувала чоловіка до інопланетянки. Почала кричати, щоб вони це припинили»

ПОЧАТОК У № 225 ЗА 25 ЛИСТОПАДА 2008 РОКУ.

«Гуманоїди пояснили, що просто... ламають простір»

— Прибульці розмовляли з вами під час операції?

— Так, їхні голоси мовби звучали в мені, — каже Ольга. — Адже рота в них не було. Напевно, вони передавали свої думки телепатично. Заспокоювали: мовляв, не бійся, нічого поганого ми не зробимо, просто хочемо подивитися. Більше нічого не говорили. Їм було цікавіше спілкуватися з моїм чоловіком. Вові вони пояснили, що жінка — істота на порядок нижча, ніж чоловік. Тому в основному займалися ним.

Володимир пам'ятає, як невидима сила віднесла його з порога будинку слідом за дружиною. Як вони з дружиною опинилися в білій кімнаті. Коли ж побачив, що інопланетяни кудись ведуть його жінку, швидко вийшов зі стану заціпеніння.

— До мене підійшли два маленькі гуманоїди, — розповідає Володимир. — «Що відбувається, хлопці?» — питаю. «Нічого страшного, — відповідають, — скоро ви будете вдома». «Мене таке не влаштовує!» — і почав їх відпихати від себе. Але тут підлетіли ще двоє, схопили мене за руки-ноги. Я двадцять років професійно займаюся східними єдиноборствами. Застосував кілька прийомів. Дивно: істоти відлітали і, як бумеранг, поверталися назад до мене! Потім вони всадили мені в грудну клітку чотири металеві штирі. Я не міг поворухнутися. Стояв і дивився, як Олі розпорювали живіт: біля неї вовтузилося дванадцять цих істот.

Як розповідає Володимир, на борту корабля з ним теж провели медичні дослідження. Йому в голову засунули якийсь предмет, схожий на пістолет. Болю він не відчував.

— Коли все закінчилося, мене повели в окрему кімнату для розмови з двометровим прибульцем, — продовжує мій співрозмовник. — Маленькі називали його професором. Я запитав професора, для чого вони затягли нас з Олею на корабель. Навіщо ми їм? Він відповів, що, мовляв, так треба, і пообіцяв на відшкодування провести екскурсію по галактиках.

Пам'ятаю, ми з Олею сіли в крісла. Спалах, нудота — висимо над якоюсь планетою. Там пересіли на космічний катер, трохи політали над тією планетою. На її поверхні було видно дірки: виявляється, тамтешні мешканці живуть під землею, як кроти! Професор сказав, що це місце ми, люди, називаємо сузір'ям Туманність Андромеди. І знову спалах, нудота — ми вже в іншому місці. Знов невідома планета. Я питав, як вони так швидко переміщуються — ледь не зі швидкістю світла. Професор відповів, що перевершити швидкість світла для них неможливо. Вони просто... ламають простір. Чесно кажучи, я не дуже зрозумів, як їм це вдається.

Один з цих маленьких сказав, що я тепер занадто багато знаю і мене не можна відпускати додому. Я розлютився і сказав їм, що зовсім їх не боюсь. Якщо спробують мене вбити, то чинитиму опір. І ще невідомо, хто більше постраждає. Вони почали поводитися зі мною шанобливіше.

«Інопланетний професор розмовляв... суржиком. Точнісінько як усі люди в Дубно»

За словами Володимира, інопланетні викрадачі пропонували йому вступити в статевий контакт із дамою-гуманоїдом.

— Ця жінка була жахлива! — здригається Володимир. — Голий череп, обтягнутий сірозеленою шкірою, і таке ж огидне тіло. Прибульці спитали: мовляв, куди перемістити її статеві органи? Як тобі буде зручніше? Мене це розсмішило. «Вибачте, хлопці, але я чисто фізіологічно з такою партнеркою не зможу!» — пояснив їм. Тоді цю особу повели на майданчик, де зненацька виник стовп світла. Звідти вона вийшла... перевтіленою в дуже симпатичну землянку! Тіла не роздивився — на неї було накинуто щось схоже на біле простирадло, — але обличчя привабливе. Брюнетка на мій смак.

Володимир припускає, що інопланетні викрадачі могли ввійти в його думки і матеріалізувати образ жінки, близький до його ідеалу. Загалом, нова подоба сексуальної партнерки Воронезькому сподобалася більше. Але тут у процес втрутилася законна дружина: в Ольги здали нерви.

— Я приревнувала чоловіка до цієї жінки, — емоційно продовжує Ольга. — Почала кричати, щоб вони це припинили. Вони не зрозуміли, в чому справа: «Ви, люди, постійно спаровуєтеся. Вам же це подобається... «Ні, не так, — кажу цим інопланетянам. — Ми не просто спаровуємося — в нас є почуття!» Вони запитують: «А що таке почуття?» Я почала розповідати про любов, ревнощі, ніжність, гнів, образу... Але їм це було незрозуміло.

— Саме тому ми цікаві інопланетянам, — підтримує дружину Володимир. — Двометровий професор так казав: «Ми не розуміємо, чому ви, розумні тварини, досі себе не знищили. Як ви виживаєте зі своїми емоціями?» Ще він сказав, що їхнє завдання — навчити землян позаземним технологіям. Нібито у Всесвіті йде космічна війна. «Той, кого ви називаєте Богом, заклав на Землі й у воді багато інформації. Ті, хто проти Бога, хочуть цю інформацію знищити. Землю можуть спалити. Якщо це станеться, на Землю знову прибуде син Бога і відновить усе живе», — от що дослівно сказав мені професор.

— Я запитував його про смерть, — продовжує Володимир. — За словами професора, смерті вони не бояться, тому що її немає. Є перехід в іншу форму існування.

— Цікаво, якою мовою ви вели з інопланетним професором бесіди про буття?

— Він говорив моєю мовою — суржиком. Таким само, як усі люди в Дубно розмовляють.

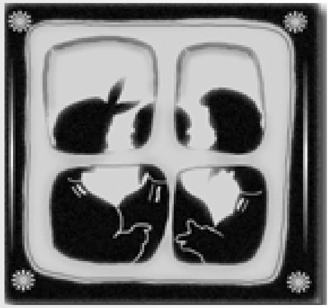
— Вас це не здивувало?

— Тоді нічого не дивувало. Не було часу замислюватися.

VLASTI.NET.

Колаж з сайта www.aferizm.ru.

Закінчення в наступних «Посиденьках».

А ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

Язик людини розпізнає новий смак

Учені відкрили, що окрім звичних чотирьох смаків — кисле, солодке, солоне і гірке — людський язик може розрізняти й смак кальцію.

Спочатку експеримент щодо смакових рецепторів язика проводився на мишах, у яких, на думку вчених, багато спільного з людьми, **повідомляє Associated Press.** Пізніше це підтвердилося на людях. Учені Філадельфії назвали цей смак просто — смачний. І це незважаючи на те, що сам по собі мінерал, до якого язик людини чутливий, має гіркуватий присмак.

«Але назвати його гірким на смак не можна, бо тут змішуються всі смаки, утворюючи щось абсолютно нове», — прокоментував дослідження один з американських учених.

Насправді цей присмак має й звичайна питна вода, запевняють дослідники. Але у воді концентрація кальцію дуже мала, і по-справжньому його можна відчути тільки у великих дозах.

У космосі є нафта

Американський космічний апарат «Кассіні» виявив на супутнику Сатурна Титані ознаки вуглеводнів.

На супутнику Сатурна Титані знайшли озера і моря з метану і етану. «Кліматична система Титану дуже багата, і якщо провести аналогію з нашою Землею, то, якби ми замінили воду на метан, на вуглеводні, то отримали б те, що є на Титані», — пояснив Олександр Родіна, співробітник МФТІ та Інституту космічних досліджень РАН.

За словами вчених РАН, за корисними копалинами реально відправитися й до нашого найближчого сусіда. На Місяці, який позбавлений атмосфери й зазнає прямого впливу сонячного вітру, мінерали утворюються за умов, неможливих на Землі. Цікавить і місячний гелій-3, який багато хто вважає цінною сировиною для майбутньої термоядерної енергетики. Однак вивозити його можна тільки в рідкому стані.

Поки що добувати корисні копалини на Місяці, а тим більше на Титані, невигідно, вважають фахівці. Тож численні багатства інших планет у найближчі десятиріччя людству будуть доступні лише у вигляді знань.

На сторінці використано матеріали Укрінформу.

І СМІХ І ГРІХ

Курйозне життя сільського голови

Пише вам постійний передплатник «Голосу України» Валентина Кунденко. Хочу поділитися з читачами кумедними невигаданими історіями, які колись відбувалася у нашому селі. Після війни до нас прийшов працювати головою сільради колишній солдат, виходець із сибірського міста. Він зовсім не знав української мови, до того ж був малограмотним. Тому з ним постійно траплялися різні курйози.

Його друг був суддею в нашому районі й спочатку взяв його до себе народним засідателем (так розповідають старі люди). Після розгляду справи двох селян, які побилися за драбину, наш герой резюмував: «Вот глупые хохлы, побились за какую-то дробину. Да я им таких дробин целую горсть могу дать».

Пізніше, коли він уже працював у нас головою сільради, до свята Великого Жовтня хотів повісити в кабінеті портрет Карла Маркса. Але такого не знайшлося. Тоді він пішов до бібліотеки й вибрав собі портрет Тургенєва. Представник з району побачив цей портрет і запитав у голови: «Чий то портрет у вас висить на стіні?» «Карла Маркса», — відчеканив голова. Уповноважений засміявся і сказав, хто то. «Ты смотри, а я думал, что Карл Маркс. Они же как родные братья!».

Іншого разу поїхав голова збирати молоко у селян. Один чоловік сказав, що у них саме нема молока. Є лише кисляк.

— А что это такое? — запитав голова.

— Ну молоко, тільки зсілося.

— Давай.

Чоловік і вилив у загальний бідон глечик кисляку. Поки повозився голова з тим молоком, воно все скисло. От він і сварить винуватого: «Ты, Николай, хороший парень, но молока в комках больше не давай».

Після чергової випивки йому довелося телефонувати в район. Звідти начальство його почало лаяти, що він знову пиячить. На що дуже здивований голова зауважив: «Вот техника пошла, всего два стакана водки выпил, а уже в районе слышно».

Курйози траплялися у нього й удома. Якось він, пообідавши, написав синові записку: «Коля, обедай и учи уроки, а я проверю. Ключ — в бузине». Залишив записку на столі, замкнув хату, сховав ключ і пішов. Прийшовши надвечір додому, він побачив, що син сидить під хатою голодний і сердитий.

— Колька, а ты чего сидишь здесь? — здивувався він.

— А того, що хтось ключі від хати заховав так, що я не знайшов.

— Почему ты не нашел? Я же тебе записку оставил, — не вгавав батько. Відкривши хату, показав синові на столі записку.

В обов'язки голови входила і перевірка роботи клубу. От він і ходив вечорами туди, танцював із молодю. І натанцював сина на одній дуже некрасивій старій дівці. Коли його чоловіки запитали: «Ну чого ж ви таку погану собі коханку вибрали, невже кращої не було в селі?» «Ничего, Бог дал сначала плохую, а потом, глядишь, и красивую подкинет!» — оптимістично відповів голова.

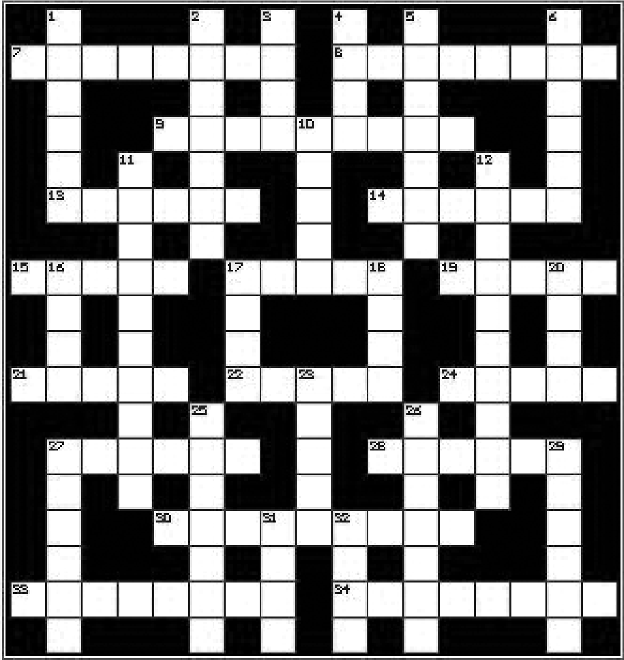
Ось такі курйозні пригоди голови залишилися у пам'яті старожилів села.

Валентина КУНДЕНКО.

Красний Колядин
Талалаївського району
Чернігівської області.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ВПРАВИ ДЛЯ РОЗУМУ

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 7. Скупчення крові, обмежене тканинами або стінками порожнини тіла. 8. Жанр циркового мистецтва. 9. Вишукана страва. 13. Драглиста страва. 14. Грошова одиниця Київської Русі — срібний злиток вагою близько фунта. 15. Заправлене дріжджами рідке тісто. 17. Мати або родичка одного з подружжя щодо батьків або родичів другого. 19. Сотник, учасник гайдамацького руху. 21. Білий хліб довгастої форми. 22. Частина великого фільму. 24. Дворянин в середньовічній Іспанії. 27. Команда корабля, літака, танка. 28. Охоронець гетьмана. 30. Судно з двома паралельно розміщеними корпусами. 33. Сукупність людей, об'єднаних спільною діяльністю, спільними інтересами. 34. Великий музичний твір для хору, співаків-солістів і оркестру.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Пронизливий, різкий крик. 2. Найвища вершина в Українських Карпатах. 3. Держава в Західній Африці. 4. Склад, місце зберігання різних продуктів, товарів. 5. Один з великих і найдавніших розділів математики. 6. Посухостійке дерево. 10. Смуга на краях тканини, яка відрізняється кольором, візерунком. 11. Наука про рух, будову і розвиток небесних тіл. 12. Шлях для масового автомобільного руху. 16. Великий хижий ссавець родини котячих. 17. Легкоатлетичний снаряд. 18. Найбільша частина світу. 20. Крісло монарха. 23. Точно встановлений розпорядок. 25. Водяна рослина з великим листям та білими або жовтими квітками. 26. Орган управління факультетом. 27. Заключна частина літературного твору. 29. Загальна назва клавішно-струнних інструментів. 31. Південне плодове дерево. 32. Газ без кольору, запаху й смаку.

Склав Іван ОКОВИТИЙ.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 7. Гематома. 8. Атлетика. 9. Делікатес. 13. Кисіль. 14. Гривня. 15. Опара. 17. Сваха. 19. Гонта. 21. Батон. 22. Серія. 24. Гранд. 27. Екіпаж. 28. Сердюк. 30. Катамаран. 33. Колектив. 34. Ораторія.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Вереск. 2. Говерла. 3. Малі. 4. База. 5. Алгебра. 6. Акація. 10. Кайма. 11. Астрономія. 12. Автострада. 16. Пума. 17. Спис. 18. Азія. 20. Трон. 23. Режим. 25. Латаття. 26. Деканат. 27. Епілог. 29. Клавір. 31. Айва. 32. Азот.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 230 (4480)
ВІВТОРОК, 2 ГРУДНЯ 2008

Була в селі лікарня, а тепер став монастир, одна з черниць якого — вправна трактористка...

Ікони обителі зцілили багатьох віруючих

Минулої осені в Чернігові сталася інтригуюча подія. Про неї мені у вересні розповіла відповідальна співробітниця ВАТ «Чернігівгаз»:

— Я взяла у монастирі преподобного Лаврентія Чернігівського стареньку келейну ікону Божої Матері «Призри на смирение», щоб замовити для неї красиву рамку. Минав час, доки шукала виконавця, потрібний матеріал. **І ось одного дня мій чоловік, зайшовши до кімнати, де стояла ікона, несамовито заволав. Я вражена прибігла на його крик, думаючи, що він чимось важко поранився. І теж застигла, мов укопана, від потрясіння. Стара ікона, на якій ледь проглядалося зображення, оновилася!** Вона була немов нова! Десь зникли кіптява, темнуватий наліт!

...Їдучи з Ніжина, вирішив подивитися у Вересочі новий жіночий монастир, який почав діяти з 2001 року. Чому він тут виник? Хто наважився у селі на таку справу? Ці запитання потребували відповіді. Адже у Вересочі ніколи до цього не було духовної обителі.

Чесно кажучи, й не міг запідозрити, що монастир вже має велику площу, багато будівель, зводить високу простору церкву. Саме була служба, і я вже не сподівався на зустріч з ігуменею. Аж тут під'їхала листоноша (обитель передплатила «Голос України»!) і покликала настоятельку Нонну.

Вона, дізнавшись про те, що я писав про жіночі монастирі у Густині, Данівці, охоче розповіла, як у Куликівському районі виник духовний заклад.

— На цьому місці, де ми живемо тепер, була сільська лікарня, — повідала. — У середині 90-х були нелегкі часи, і її закрили. За п'ять років тут майже все розібрали, розікрали. Але стіни і дах залишилися.

Якось колишня працівниця лікарні, жителька села Алла Володимирівна Пец, яка їздила на моління в монастирі, доїла корову. І раптом почула голос: «Там повинен бути монастир». Він ще двічі повторився. Вражена жінка одразу розповіла про це по телефону настоятелю Свято-Троїцького кафедрального собору Чернігова Іоанну. Я тоді була вже 12 років монахинею-адміністратором у цьому соборі. Разом із протоієреєм ми відвідали це місце, і невдовзі я отримала дозвіл на облаштування тут монастиря.

> Якось колишня працівниця лікарні, жителька села Алла Володимирівна Пец, яка їздила на моління в монастирі, доїла корову. І раптом почула голос: «Там повинен бути монастир». Він ще двічі повторився.

Дізнаюсь, що нині у ньому вже 20 черниць різного віку. За сім років невпинної роботи корпуси старої лікарні відремонтовано, побілено, перекрито дах. У монастирські приміщення підведено газ, воду. Тепер монахині, послушниці мають теплі келії, внутрішню церкву. У ній зберігаються святині монастиря.

Ігуменя підвела мене до Новодворської ікони.

— Їй уже за 150 років, — каже. — Вона виліковує ракових хворих. До нас приїжджав молодий чоловік з Корюківки помолитися перед операцією у Києві. У нього була непрохідність шлунка. Приїжджає він у столицю, готують його до операції, а коли подивились, у нього нема що оперувати! Залишився лише рубець. Хлопець вискочив з лікарні і закричав: «Я повірив: Бог є!». Про це він написав до нас у листі.

— А де ікона, яка оновилася? — запитую.

Підводить. Бере її обережно в руки.

— Вона теж лікує всіх нас від простуди та інших хвороб.

З`ясувалося, на зворотному боці ікони є напис, що її 1937 року благословив преподобний Лаврентій (1868—1950). Саме на його честь і названо монастир! Чернігівський святий володів не тільки даром зцілення, а й яснобачення. За переказами, парафіяни, монахині не раз переконувалися, що він передбачав приїзди у Чернігів відомих владик, те, що відбудеться з людьми. Так, під час війни гукнув черницям, щоб тікали з гори. Невдовзі там вибухнув снаряд. Одну з жінок, яка прийшла спитати про долю сина Марка, котрий пішов на фронт, він попросив чекати в обителі три дні. Вона вже хотіла йти з монастиря. А назустріч їй ішов син...

Схиархимандрит майже 20 років правив в Іллінській церкві, потім у келії в оселі однієї парафіянки. Незважаючи на переслідування у радянський час, преподобний Лаврентій додавав оптимізму віруючим православним, запевняючи їх, що часи радянського мракобісся закінчаться, а тому треба зберігати старовинні книги, ікони, постійно звертатися до Бога з молитвою.

У жіночому монастирі чотири корови, кури, кілька гектарів землі. Є і свій трактор!

— Наймаєте тракториста? — запитую.

— Ні, у нас черниця ним добре орудує, — хвалиться ігуменя. - Вона й оре, і врожай ним збирає. Молода ще, але завзята.

Старенький трактор монастир придбав за 15 тисяч гривень. І тепер він добре виручає черниць.

За великим розмахом будівництва церкви проглядається значний ктитор обителі. Кажу про це ігумені Нонні. Але вона рішуче заперечує:

— Це одні сльози... Три місяці тому у мене 20 тисяч гривень боргу було за неї. Я вже не знала, що й робити, як розрахуватися. Плакала. Стояла у церквичці вночі, молилася перед Божою Матір'ю, аби допомогла. А вранці приїжджає з Києва жіночка і дає на монастир 20 тисяч гривень.

За словами матушки Нонни, у новий монастир приїжджають паломники з багатьох міст. Їх пожертви і складають фундамент розвитку обителі. Ігуменя також звертається з листами до різних будівельних організацій. Копійка до копійки, цеглина до цеглини — і день за днем клопотами черниць, ігумені монастир красивішає, величнішає.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Куликівський район
Чернігівської області.

На знімку: ікона Божої Матері, яка дивом оновилася.

Фото автора.

РЕКЛАМА ТА ОГОЛОШЕННЯ

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б):

1. Постановою від 16.10.2008 року по справі № 50/308, визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Санторі Україна « (м. Київ, вул. Лятошинського, 4-а/289 , код ЄДРПОУ 35234351) та відкрито ліквідаційну процедуру;

2. Постановою від 31.10.2008 року по справі № 50/325, визнано банкрутом Приватне підприємство «ПБК «Акант « (м. Київ, вул. Фрунзе, 160-5, код ЄДРПОУ 34186611) та відкрито ліквідаційну процедуру.

3. Постановою від 31.10.2008 року по справі № 50/326, визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю « СМ- Профіт» (м. Київ, вул. Мельникова, 12, код ЄДРПОУ 33751421) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Баскакова Олександра Віталійовича (ліцензія серії АВ № 307510 від 01.06.2007 р., 07544, Київська область, Баришівський район, с. Коржі, вул. Гайова, 18).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Кредитна спілка «Ігея»

(код ЄДРПОУ 33303784) повідомляє своїм членам про проведення позачергових загальних зборів, які відбудуться 5 грудня 2008 р. о 15.00 за адресою: м. Київ, вул. Панфіловців, 17.

Порядок денний:

1. Про внесення змін до Статуту кредитної спілки.
2. Різне.

Постановою від 17.11.2008 р. у справі № 29/102 Господарський суд Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 128) визнав банкрутом підприємство «Пульсар люкс» Львівської міської громадської організації «Ера милосердя», м. Львів, пр-т. В. Чорновола, 63, код ЄДРПОУ 32408432. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Липського С. І., ліцензія серії АВ № 307486 від 17 травня 2007 р. Адреса — 79013, м. Львів-13, а/с 4389. Втрачені печатки, штампи, установчі та реєстраційні документи підприємства вважати недійсними.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської обл. (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 13.11.2008 р. по справі № Б15/306-08 порушено справу про банкрутство ТОВ «АВАРТ» (код ЄДРПОУ 33473963, юридична адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Ширшова, буд. 7-Б).

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Гладій Олександр Васильович, ліцензія АВ № 397260, а/с 0189, м. Дніпропетровськ, 49000.

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Господарський суд Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3А) порушив справу про банкрутство № 21/99б відносно Товариства з обмеженою відповідальністю «Агротехдеталь»; код ЄДРПОУ 32279176, адреса: 91047, м. Луганськ, вул. Гастелло, 35, п/р 260089230 в ЛОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 304007.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Петренко Тетяну Валеріївну (ліцензія серії АВ № 347233 від 23.10.2007 р., яка мешкає за адресою: м. Луганськ, вул. Огородня, 32).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

З 3 по 5 грудня 2008 року, від 10 до 17 години, в «Українському домі» м. Київ, вул. Хрещатик, 2

відбудеться виставка технічних та інших засобів реабілітації з нагоди міжнародного Дня інвалідів. Вхід безкоштовний. Запрошуємо всіх зацікавлених і небайдужих людей. Організаторами виставки є Міністерство праці та соціальної політики України та ПО «Укрпротез».

Окружним адміністративним судом м. Києва будуть розглядатися справи № 13/277 за позовом ДПІ у Подільському районі м. Києва про визнання установчих документів недійсними до ТОВ «ТПК-1» (ЄДРПОУ 32854004), Усатенка О. О., Єфімовича О. М., Самойленка М. І. - 12.01.09 р. о 15:00; справа № 10/51 про стягнення 121 533,00 грн. до ТОВ «Спецмаш» (ЄДРПОУ 31454577) - 16.12.2008 р. о 16:00. Явка сторін обов'язкова.

Згідно листа № 30522 від 28.10.2008 р. Московського ВДВС Харківського МУЮ, наказ № 08/693-03 виданий 08.01.2004 р. господарським судом Харківської області про стягнення з ПП «Сапфір» (код ЄДРПОУ 31440460) на користь ТОВ фірма «Юнікон Лтд» (код ЄДРПОУ 23647276) - 26 790,00 грн. збитків, 267,90 грн. витрат по сплаті держмита, 118,00 грн. витрат на ІТЗ судового процесу, було втрачено при листуванні.

Господарський суд Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) Постановою від 13.11.2008 року по справі № 20/72 б визнав банкрутом та відкрив процедуру ліквідації Будинкоуправління № 1 Квартирно-експлуатаційної частини району м. Луганська (м. Луганськ, Гостра Могила, буд. 155; м. Луганськ, Гостра Могила, буд. 12/1) в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності підприємства або визнання його банкрутом», код ЄДРПОУ 22993312, поточний рахунок № 2600430480093 в ЛЦВ ПІБ м. Луганськ, МФО 304308.

Кредитори мають право заявити свої претензії до банкрута в місячний строк з дня публікації оголошення.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Бугулян Олена Анатоліївна (ліцензія АБ № 271707 від 21.02.2006 р.), яка мешкає за адресою: 91033, м. Луганськ, кв. Шевченко, буд. 17, кв. 18, т. 8 (0642) 34-76-37.

Постановою Господарського суду Чернігівської області від 11 листопада 2008 року справа № 9/76б (16/47б) Сільськогосподарське підприємство «Росинка» Чернігівського обласного благодійного фонду «Олімп» (вул. Проектна, 1-а, м. Чернігів, 14000, код ЄДРПОУ 31598160) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рязанову Світлану Миколаївну (ліцензія АБ № 216733 від 24.05.2005 року, адреса: м. Чернігів, вул. Белова, буд. 18, кв. 77).

Постановою Господарського суду м. Києва № 24/462-б від 20.11.2008 р. ТОВ «ЛІМБ-К» (04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12, код ЄДРПОУ 35592801), Постановою Господарського суду м. Києва № 24/471-б від 20.11.2008 р. ТОВ «Грі-Ланс» (01030, м. Київ, вул. Чапаєва, 10, код ЄДРПОУ 35624492) визнані банкрутами та відкриті ліквідаційні процедури.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шевченка В. М. (02095, м. Київ, вул. Княжий Затон, 12, кв. 199).

Заяви кредиторів приймаються в місячний термін.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 17.11.2008 р. по справі № Б-24/171-08 визнав банкрутом ТОВ "ДОНБАС-ОНЛАЙН" (61052, м. Харків, вул. Котлова, буд. 19, код ЄДРПОУ 33913719, п/р 2600263985000 у ВАТ "СЕБ Банк", МФО 300175) і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Косиневського Максима Анатолійовича (ліц. серії АВ № 307381 від 04.04.2007 р.; 61089, м. Харків, вул. Дванадцятого квітня, 22, кв. 40, для листування: 61003, м. Харків. вул. Університетська,9).

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 19.11.2008 р. по справі № Б-24/170-08 визнав банкрутом ТОВ "ТЕЛЕКОМПАНІЯ "СКТЕЛ" (61121, м. Харків, вул. Тимурівців, буд. 35-Г, п/р 260086399400 у ВАТ "СЕБ Банк", МФО 300175, код ЄДРПОУ 24803554) і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Косиневського Максима Анатолійовича (ліц. серії АВ № 307381 від 04.04.2007 р.; 61089, м. Харків, вул. Дванадцятого квітня, 22, кв. 40, для листування: 61003, м. Харків, вул. Університетська,9).

Постановою господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 04.11.2008 року у справі № 4/250 Товариство з обмеженою відповідальністю «Агрофірма ім. Шевченка» (ЄДРПОУ 03760987, с. Рудники Миколаївського р-ну Львівської області, п/р 26006301470491 у Філії «Відділення ПІБ в м. Миколаїв Львівської обл.») визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Пурія Руслана Петровича (поштова адреса: 79066, Львів-66, а/с 8110, ліцензія АВ № 158267 від 16.10.2006 року).

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, тел. 66-11-31) від 29 жовтня 2008 року в справі № 10/159 — 08 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Райагрооб'єднання «Барська рада «Сільгоспвиробників» (код за ЄДРПОУ 13310372), 23000, м. Бар, Барського району, Вінницької області, вул. Пролетарська, 6, р/р 260003017051 в Вінницькій філії ВАТ ВТБ Банк МФО 302559.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, тел. 66-11-31) від 29 жовтня 2008 року в справі № 10/163 — 08 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо СТОВ «Мрія» (код за ЄДРПОУ 30870312), 23040, с. Кузьминці, Барського району, Вінницької області, р/р в банківських установах відсутні. Ліквідатором банкрутів призначено Барську МДПІ, 23000, м. Бар, Вінницька обл., вул. К. Маркса, 5/2, тел. 8(04341) 2-24-34 .

Заяви кредиторів приймаються впродовж тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Кіровоградської області від 12.11.2008 року № 10/348 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру товариства з обмеженою відповідальністю «СоЛе».

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Неватос Юлію Станіславівну, ліцензія серія АВ № 307543 від 29 травня 2007 року, 28000, Кіровоградська область, м. Олександрія, вул. Хасанова, 68.

24 вересня 2008 року ухвалою Господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) порушено справу № Б-21/109 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Фірма «Бут»(77457, Івано-Франківська область, Тисменицький район, с. Радча, вул. Крушельницької, 1, код ЄДРПОУ 13656096, р/р 26008000078772, МФО 322001 ВАТ «УНІВЕРСАЛ БАНК», Свідоцтво про державну реєстрацію № А00 369452), введено мораторій на задоволення вимог кредиторів, призначений розпорядник майна — арбітражний керуючий Хлібейчук І. М., ліцензія АВ № 307222 від 23.01.2007 р., поштова адреса: вул. Миру, 10, с. Драгомирчани, Тисменицький р-н, Івано-Франківська обл., 77457.

Суддя І. М. Скапровська.

Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) Постановою по справі № 18/150 від 05.09.2005 року відкрита ліквідаційна процедура і визнано банкрутом відкрите акціонерне товариство «Таксомоторсервіс» (36000, м. Полтава, вул. Серьогіна, 4; р/р 26002419154067 в РВ КБ «Приватбанк» м. Полтава, МФО 331401, код ЄДРПОУ 02139251).

Ухвалою по справі № 18/150 від 13.07.06 р. ліквідатором призначено арбітражного керуючого Дуленко Андрія Григоровича (ліцензія серії АВ № 158317 від 23.10.2006 р., 39500, Полтавська обл., м. Карлівка, Фрунзе, 55, тел/факс (05346) 2-34-69).

Публікація оголошення здійснена на підставі Ухвали Господарського суду Полтавської області № 18/150 від 04.11.08 р.

Заяви кредиторів приймаються в порядку та строки, встановлені законодавством.

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 13.11.2008 року по справі № 23/34 визнано банкрутом комунальне підприємство «Селищний ринок» (39070, Полтавська область, смт. Градизьк, вул. Київська, 53-а, код ЄДРПОУ 32699675) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бончака Степана Антоновича, що діє на підставі ліцензії серії АБ № 116256 від 25.01.2005 року (39600, м. Кременчук, вул. 50 років СРСР, буд. 29, кв. 6).

Заяви з вимогами до боржника приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 10.11.2008 року у справі № 12/242-Б-08 визнано банкрутом Дочірнє підприємство «Управління матеріально-технічного забезпечення та збуту» Відкритого акціонерного товариства «Південний електромашинобудівний завод» (код ЄДРПОУ 24112057, вул. Першотравнева, 35, м. Нова Каховка Херсонської обл., 74900) та введено ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Крижановського Миколу Михайловича (ліцензія серія АВ № 347136 від 30.07.2007 р. адреса: 73008, м. Херсон, вул. Калініна, 125-а, кв. 18, тел.: (0552) 31-13-17, (050) 318-62-65).

У відповідності з правилами ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» кредитори мають право заявити свої претензії до боржника, який ліквідується, в місячний строк з дня публікації оголошення про визнання боржника, який ліквідується, банкрутом.

Постановою Господарського суду Київської області по справі № Б2/246-08 від 25.11.08 р. ТОВ «Будтехспецмонтаж» (м. Бровари, вул. Незалежності, 24, код ЄДРПОУ 34702679) визнано банкрутом та стосовно нього відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Нестеренка С. С. (м. Бровари, вул. Гагаріна, 27, кв. 193). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з моменту публікації оголошення. Печатка, статутні документи, бухгалтерська документація банкрута вважаються втраченими.

Постановою господарського суду Вінницької області (21000, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 09.10.2008 № 5/223-08 визнано банкрутом СТОВ «Агрофірма «Кряж-Агро» (Вінницька обл., смт Крижопіль, вул. Чкалова, 16, код ЄДРПОУ 31540310).

Ліквідатором по справі призначено Крижопільську МДПІ, адреса: Вінницька область, смт. Крижопіль, вул. Піонерська, 30, тел. 80434026734. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва № 24/461-б від 20.11.2008 р. ТОВ «Сітіавтоком» (02152, м, Київ, проспект Тичини, 20, код ЄДРПОУ 35823073) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шевченка В. М. (02095, м. Київ, вул. Княжий Затон, 12, кв.199).

Заяви кредиторів приймаються в місячний термін.

Постановою Господарського суду м. Києва № 24/470-б від 20.11.2008 р. ТОВ «Юридичне агентство «Михальчук і партнери» (02002, м. Київ, вул. М. Раскової, 19, код ЄДРПОУ 35082527) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

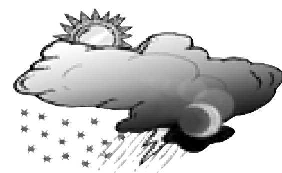
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шевченка В. М. (02095, м. Київ, вул. Княжий Затон 12, кв. 199).

Заяви кредиторів приймаються в місячний термін.

Службове посвідчення за номером 255 від 08 листопада 2007 року, видане на ім'я заступника прокурора Святошинського району міста Києва Козелецького Ярослава Вікторовича, вважати недійсним.

СПОРТ

№ 230 (4480) ВІВТОРОК, 2 ГРУДНЯ 2008

3 грудня в Україні хмарна погода, місцями невеликий дощ. Температура у південній частині вночі 5—10° тепла, вдень 9—14°, в Криму до 17°; на решті території вночі 2—7° тепла, вдень 7—12°, у Карпатах вночі від 2° морозу до 3° тепла, вдень 1—6° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 2 ГРУДНЯ

❒ **1863.** Прем'єра опери С. Гулака-Артемовського «Запорожець за Дунаєм». ❒ **1918.** Раднарком Радянської Росії ухвалив рішення про ліквідацію в країні іноземних банків. ❒ **1918.** У Парижі помер Едмон Ростан, французький поет і драматург. Найвідоміший твір — героїко-романтична комедія «Сірано де Бержерак». ❒ **1923.** Народився ідеолог перебудови в СРСР Олександр Яковлєв. ❒ **1925.** У Харкові почала виходити газета «Комсомолець України» (згодом — «Молодь України»). ❒ **1971.** Оголошено про створення федерації під назвою Об'єднані Арабські Емірати.

Волков уже домовився

Баскетбол. Чемпіонат Європи відбудеться в Україні. Про це заявив президент ФБУ, олімпійський чемпіон **Олександр Волков**.

— Я вже домовився з Європейською федерацією баскетболу про те, що Україна отримає право на проведення чемпіонату Європи, — заявив народний депутат України, керівник національної федерації.

Він також сказав, що провести чемпіонат Європи можна або 2013-го, або 2015 року. «Ми планомірно крокуємо до цього, бо з кожним роком розвиваємо цей вид спорту в нашій країні. Приміром, торік ми вперше провели фінал Кубка України водночас і серед чоловіків і серед жінок у Сумах. Також організували матч усіх зірок у Донецьку. Цьогоріч ми провели декілька тренерських семінарів у Донецьку, Львові, Дніпропетровську, щоб підняти рівень вітчизняних тренерів».

Турнірна хроніка

Баскетбол. Чемпіонат країни. Чоловіки. Суперліга. 9-й тур.

«Азовмаш» (Маріуполь)—«Донецьк». 80:78 (27:16, 10:20, 13:17, 16:13, 14:12). «Київ»—«Миколаїв». 101:65 (27:13, 27:15, 33:18, 19:19). «Сумихімпром»—«Хімік» (Южний). 120:76 (31:22, 23:12, 33:18, 33:24). «Полтава»—«Пульсар» (Рівне). 98:94 (20:25, 15:20, 30:19, 33:30).

«Київ» — 8 перемог, «Азовмаш» — 7, «Донецьк» — 5, «Хімік», «Миколаїв» — по 4, «Пульсар», «Сумихімпром» — по 3, «Полтава» — 2.

У 10-му турі (6 грудня) зустрінуться: «Азовмаш»—«Пульсар», «Миколаїв»—«Донецьк», «Полтава»—«Сумихімпром», «Хімік»—«Київ».

Біатлон. Ідра (Швеція). Тут відбулися офіційні перегони зимового міжнародного сезону. Спринтерськими перегонами в чоловіків і жінок стартував перший в історії Кубок IBU, що фактично є правонаступником Кубка Європи.

1. Єва Тофалві (Румунія) (0+0) — 22:16:0. 2. Наталія Левченкова (Молдова) (0+0) — +21,9. 3. Ромі Бір (Німеччина) (1+0) — +45,3.

Результати українських спортсменок: 7. Лілія Вайгіна-Єфремова (2+1) — +1:22,7 ... 20. Тетяна Рудь (1+1) — +2:16,2 ... 35. Людмила Писаренко (1+1) — +3:12,4 ... 43. Ніна Карасевич (1+3) — +3:44,0.

Наші чоловіки першого дня лаврів не здобули. І другого вони в призерах не значилися, але виступили досить гідно. 1. Карстен Пумп (Німеччина) (0+0) — 28:02,4. 2. Руні Братсвєєн (Норвегія) (0+0) — +5,1. 3. Стіан Екхофф (Норвегія) (0+1) — +17,1 ... 14. Віталій Кильчицький (Україна) (0+0) — +1:32,8 ... 18. Олександр Колос (Україна) (0+1) — +1:58,8.

Вийшов, побачив, переміг...

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 17-й тур.

«Чорноморець»—«Металург» (Донецьк). 2:1. 6 500 глядачів. **Арбітр** — Шебек (Київ). **Голи**: Косирін, 36, Левига, 55 — Фернандеш, 10 (п).

«Кривбас»—«Арсенал». 1:0. 1 500 глядачів. **Арбітр** — Можаровський (Львів). **Гол**: Мелащенко, 90+1.

«Харків»—«Металург» (Запоріжжя). 0:2. 800 глядачів. **Арбітр** — Грисьо (Львів). **Голи**: Перішич, 12, Вернидуб, 21.

«Зоря»—«Ворскла». 0:2. 7 000 глядачів. **Арбітр** — Годулян (Одеса). **Голи**: Маркоскі, 20, Кравченко, 73.

«Львів»—«Іллічівець». 2:1. 2 500 глядачів. **Арбітр** — Іщенко (Київ). **Голи**: Борис Баранець, 45, Ващук, 90+4 (п) — Іващенко, 73.

«Таврія»—«Металіст». 0:1. 4 500 глядачів. **Арбітр** — Шевцов (Одеса). **Гол**: Фомін, 65.

«Динамо»—«Дніпро». 2:1. 4 800 глядачів. **Арбітр** — Геренда (Калуш). **Голи**: Діакате, 79, Чернат, 90 — Русол, 90+2.

«Шахтар»—«Карпати». 1:0. 9 000 глядачів. **Арбітр** — Абросимов (Одеса). **Гол**: Гладкий, 67.

	В	Н	П	М	О
1. «Динамо»	**13**	**1**	**2**	**38—8**	**40**
2. «Металіст»	**11**	**4**	**2**	**29—12**	**37**
3. «Металург» Д	**10**	**3**	**4**	**23—12**	**33**
4. «Ворскла»	9	6	2	19—10	33
5. «Шахтар»	8	7	2	25—12	31
6. «Металург» Зп	7	6	4	17—15	27
7. «Дніпро»	6	6	5	15—13	24
8. «Зоря»	5	6	6	18—25	21
9. «Чорноморець»	6	2	9	18—21	20
10. «Карпати»	4	7	6	16—21	19
11. «Кривбас»	4	7	6	14—20	19
12. «Арсенал»	3	5	9	12—21	14
13. «Таврія»	3	5	9	19—31	14
14. «Іллічівець»	3	3	10	13—26	12
15. «Львів»	**3**	**3**	**11**	**11—25**	**12**
16. «Харків»	**0**	**9**	**8**	**10—25**	**9**

Бомбардири: Ісмаель Бангура («Динамо») — 11 м'ячів, Джексон Коельо («Металіст») — 10, Олександр Косирін («Чорноморець») — 8.

Оглядаючи тур, останній нинішнього року, не можна не звернути увагу на декілька подій. Ну візьмемо, приміром, перемогу «Чорноморця» в Одесі над одним із лідерів і претендентів на медалі донецьким «Металургом». До того ж одесити пропустили перші ще в дебюті зустрічі. Але, маючи високий бойовий дух, потужну налаштованість, вони таки вирвали перемогу.

Цей результат, либонь, вплинув на остаточне рішення власників «Чорноморця» стосовно його тренера. Ним став Віктор Гришко вже без приставки «в. о». Цю новину озвучив наступного дня на загальних зборах на базі команди у Совіньоні почесний президент клубу Леонід Климов. Окрім того, було підкреслено, що пріоритетним для команди залишається... потрапляння до «зони УЄФА».

«Чорноморець» уже пішов у відпустку, котра завершиться 9 січня. А ще через шість днів «моряки» вирушать до Туреччини на перший тренувальний збір.

Але повернімося до подій туру. «Шахтар» удома з великими потугами здолав «Карпати». Все вирішив лише один влучний удар. Пощастило Гладкому, котрий вийшов на заміну. Звичайно, більшість команд проти «Шахтаря», київського «Динамо» грає від оборони. Тому важко щоразу ламати насичений захист. Підтвердженням цього якраз і став поєдинок донеччан із львів'янами. «Карпати», повторюю, грамотно оборонялися й досить гостро контратакували.

Перед зустріччю в Києві група футболістів «Дніпра» у пресі розповідала, як вони «ламатимуть» і переграватимуть київське «Динамо». Пробачте, але всі ті заяви мали певний присмак хвалькуватості. Утім, про все це швидко забулося, коли почався поєдинок. І справді, дніпровці діяли достатньо агресивно та самовіддано. Свідчення цього хоча б той факт, що вони билися до останньої миті. А гол престижу забили вже в додатковий час.

Перший тайм, не знаю як кому, мені видався дещо нудним — таке собі перетягування каната здоровенними дядьками. Та після перерви події помітно загострилися. Юрій Сьомін цього разу із замінами не зволікав. Одразу після відпочинку замість молодого Андрія Ярмоленка вийшов досвідчений Андрій Несмачний. І одразу мобільніше почав діяти Бадр Ель Каддурі. А на 58-й хвилині на полі з'явився Флорін Чернат. І почав активно господарювати в центрі поля. Зізнаюся, що давно симпатизую цьому здібному футболістові зі світлою головою і потужним ударом лівою. Однак йому з різних причин не завжди таланило. Але не припиняю вірити, що найкращі ігри у Флоріна ще попереду.

Цього разу він, як кажуть, вийшов, побачив і переміг. Півоборонець чудово виконав штрафний. А Діакате, високо вистрибнувши, влучно пробив і відкрив рахунок. Потім і сам румун показав відмінний бомбардирський хист: холоднокровно обіграв воротаря гостей і точно пробив під поперечину.

У чемпіонаті залишився ще один не зіграний матч 16-го туру. У Маріуполі наступної п'ятниці «Іллічівець» прийматиме «Динамо». Ну а нашим представникам у єврокубках доведеться ще трішки зачекати з відпусткою. «Шахтар» на виїзді проти «Барселони» (9 грудня) і «Динамо» вдома проти «Феєрбахче» (10 грудня) проведуть завершальні матчі групового турніру Ліги чемпіонів, «Металіст» уже завтра зіграє поєдинок групового турніру Кубка УЄФА в Харкові проти грецького «Олімпіакоса».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: Флорін Чернат — у центрі уваги.

Фото Андрія ЛУКАЦЬКОГО.

Четверта спроба

Футбол. Минулого тижня відбулося свято–відкриття IV Всеукраїнського чемпіонату серед школярів, який проводить молодіжний мобільний бренд «Djuice» за підтримки Міністерства освіти та науки України. Паралельно зі змаганнями юних футболістів пройдуть II Всеукраїнський чемпіонат груп підтримки та он–лайн конкурс футбольних прапорів для вболівальників.

У церемонії відкриття четвертого сезону загальнонаціонального футбольного турніру серед школярів узяли участь представники компанії «Київстар», Міністерства освіти і науки України та учасники команд—переможців 2008 року.

Представник тернопільської школи №27, котра виграла попередні змагання, Володимир Пришнівський відзначив велике значення турніру. «Наша команда багато і сумлінно тренувалася. За нас уболівали всі учні і вчителі нашої школи, батьки. Тому й прийшов успіх».

Чемпіонат традиційно складатиметься з чотирьох етапів: кваліфікаційний (20—21 грудня 2008 року); міський (21—22 березня 2009 року); регіональний (11 квітня); національний (16 травня). Фінальна гра відбудеться 16 травня на одній із центральних площ Києва. У ній візьмуть участь чотири команди, що перемогли в регіональних іграх. На переможців чекають призи: чемпіони в нагороду отримають поїздку до Німеччини на футбольний матч елітних європейських клубів, найкращі танцівниці матимуть майстер-клас із відомим українським хореографом.

Упродовж трирічної історії чемпіонат об'єднав 38 000 учнів із різних куточків України. Він анонсується у 2 799 школах у 64 українських містах. Турнір об'єднує спорт, здоров'я та активний спосіб життя, гравців і вболівальників, дітей і батьків.

Тетяна АТАДЖАНОВА.

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
▸ Рукописів не повертаємо.
▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 3149

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

